Catehismul Mare de la Westminster

1. **Care este țelul suprem al omului?**

   Țelul suprem al omului este să Îl glorifice pe Dumnezeu1 și să se bucure de El pe deplin și în veci.2

   Romani 11:36. 1 Corinteni 10:31. Psalmi 73:24-28.

2. **Cum știm că există un Dumnezeu?**

   Însăși revelația naturii din om și lucrările lui Dumnezeu afirmă clar că există un Dumnezeu,1 dar doar Cuvântul și Duhul Lui Îl descoperă oamenilor suficient și eficace, spre mântuirea lor.2

   Romani 1:19-20. Psalmi 19:1-3. Faptele Apostolilor 17:28 . 1 Corinteni 2:9-10. 2 Timotei 3:15-17. Isaia 59:21.

3. **Ce este Cuvântul lui Dumnezeu?**

   Sfintele Scripturi ale Vechiului și Noului Testament constituie Cuvântul lui Dumnezeu,1 singura regulă a credinței și ascultării de El.2

   2 Timotei 3:16. 2 Petru 1:19-21. Efeseni 2:20. Apocalipsa 22:18-19. Isaia 8:20. Luca 16:29,31. Galateni 1:8-9. 2 Timotei 3:15-16.

4. **Cum știm că Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu?**

   Scriptura se arată ea însăși a fi Cuvântul lui Dumnezeu prin măreția1 și puritatea ei,2 prin consecvența tuturor părților ei componente,3 prin scopul întregului ei conținut, anume să Îi dea toată slava lui Dumnezeu;4 prin lumina și puterea ei de a convinge păcătoșii de păcat și de a-i converti, de a aduce mângâiere și creștere credincioșilor, spre mântuire.5 Totuși, doar Duhul lui Dumnezeu, care le aduce mărturie în inima omului prin

și alături de Scriptură, este capabil pe deplin să aducă convingerea că aceasta constituie însăși Cuvântul lui Dumnezeu.6

Osea 8:12. 1 Corinteni 2:6-7,13. Psalmi 119:18,129. Psalmi 12:6. Psalmi 119:140. Faptele Apostolilor 10:43. Faptele Apostolilor 26:22. Romani 3:19,27. Faptele Apostolilor 23:28. Evrei 4:12. Iacov 1:18. Psalmi 19:7-9. Romani 15:4. Faptele Apostolilor 20:32. Ioan 16:13-14. Ioan 20:31. 1 Ioan 2:20, 27.

5. Care este mesajul principal al Scripturilor?

Mesajul principal al Scripturilor cuprinde ceea ce omul trebuie să creadă despre Dumnezeu și ce anume cere Dumnezeu de la om.1

2 Timotei 1:13.

6. Ce ne descoperă Scriptura despre Dumnezeu?

Scriptura ne face cunoscut că Dumnezeu există,1 ne descoperă Persoanele din Dumnezeire,2 planurile/hotărârile Sale,3 și felul cum acestea sunt duse la îndeplinire.4

Evrei 11:6. 1 Ioan 5:7. Faptele Apostolilor 15:14-15,18. Faptele Apostolilor 4:27-28.

7. Ce este Dumnezeu?

Dumnezeu este un Duh,1 fiind infinit în și prin Sine în ființa Sa,2 în slavă,3 fericire4 și perfecțiune;5 atotsuficient,6 etern,7 neschimbător,8 de nepătruns,9 omniprezent,10 atotputernic,11 atotcunoscător,12 perfect înțelept,13 perfect sfânt,14 perfect drept,15 perfect îndurător și plin de har, îndelung răbdător și bogat în bunătate și adevăr.16

Ioan 4:24. Exod 3:14. Iov 11:7-9. Faptele Apostolilor 7:2 . 1 Timotei 6:15. Matei 5:48. Geneza 17:1. Psalmi 90:2 . Maleahi 3:6. Iacov 1:17. 1 Împăraților 8:27. Psalmi 139:1-13. Apocalipsa 4:8. Evrei 4:13. Psalmi 147:5. Romani 16:27. Isaia 6:3. Apocalipsa 15:4. Deuteronom 32:4. Exod 34:6.

8. **Există mai mulți dumnezei?**

   Există unul singur, Dumnezeul cel viu și adevărat.1

   Deuteronom 6:4. 1 Corinteni 8:4,6. Ieremia 10:10.

9. **Câte Persoane sunt în Dumnezeire?**

   În Dumnezeire sunt trei Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar aceștia trei sunt un singur Dumnezeu adevărat și veșnic, având aceeași substanță și fiind egali în putere și glorie, chiar dacă sunt deosebiți prin trăsăturile Lor personale.1

   1 Ioan 5:7. Matei 3:16-17. Matei 28:19. 2 Corinteni 13:14. Ioan 10:30.

10. **Care sunt trăsăturile specifice ale celor trei Persoane din Dumnezeire?**

    Este potrivit ca Tatăl să Îi dea naștere Fiului1 și ca Fiul să fie născut din Tatăl,2 ca și Duhul Sfânt să provină de la Tatăl și de la Fiul din veșnicie.3

    Evrei 1:5,6,8. Ioan 1:14,18. Ioan 15:26. Galateni 4:6.

11. **Cum știm că Fiul și Duhul Sfânt sunt Dumnezeu și egali cu Tatăl?**

    Scriptura ne dovedește că Fiul și Duhul Sfânt sunt Dumnezeu și egali cu Tatăl, atribuindu-Li-Se nume,1 trăsături,2 lucrări3 și închinare,4 care Îi aparțin doar lui Dumnezeu.

    Isaia 6:3,5,8. Ioan 12:41. Faptele Apostolilor 5:3,4. Faptele Apostolilor 28:25. 1 Ioan 5:20. Ioan 1:1. Ioan 2:24-25. Isaia 9:6. 1 Corinteni 2:10,11. Coloseni 1:16. Geneza 1:2. Matei 28:19. 2 Corinteni 13:14.

12. **Ce sunt decretele lui Dumnezeu?**

    Decretele lui Dumnezeu constituie acțiunile înțelepte, libere și sfinte ale sfatului voii Sale,1 prin care El a stabilit din veșnicie și în mod neschimbător tot ce se va petrece în viitor, spre gloria

Sa,2 în special în ceea ce îi privește pe îngeri și oameni.

Efeseni 1:11. Romani 9:14,15,18. Romani 11:33. Efeseni 1:4,11. Romani 9:22-23. Psalmi 33:11.

13. Ce a hotărât Dumnezeu în special cu privire la îngeri și oameni?

Printr-o hotărâre veșnică și neschimbătoare, ca urmare a dragostei Sale și spre lauda harului Său glorios, care urma să fie descoperit la vremea cuvenită, Dumnezeu a ales anumiți îngeri spre slavă,1 iar în Hristos i-a ales pe anumiți oameni pentru viața veșnică, împreună cu mijloacele prin care ei să ajungă la aceasta.2 De asemenea, conform cu autoritatea Sa suverană și cu sfatul de nepătruns al voii Sale (prin care El dă sau reține favoarea Sa față de cine dorește), El a trecut cu vederea și a rânduit mai dinainte restul omenirii și al îngerilor [care au căzut] la pierzare și mânie, pentru a fi pedepsiți pentru păcatele lor, spre lauda slavei dreptății Sale.3

1 Timotei 5:21. Efeseni 1:4-6. 2 Tesaloniceni 2:13,14. Romani 9:17,18,21,22. Matei 11:25,26. 2 Timotei 2:20. Iuda 1:4. 1 Petru 2:8.

14. Cum aplică Dumnezeu decretele Sale?

Dumnezeu aplică decretele Sale prin lucrările creației și ale providenței, după prestiința Sa infailibilă și după sfatul necondiționat și neschimbător al voii Sale.1

Efeseni 1:11.

15. Ce este lucrarea creației?

Lucrarea creației este acțiunea lui Dumnezeu prin care El a creat la început lumea și toate lucrurile din lume pentru Sine, creând-o din nimic, prin cuvântul puterii Sale, în decursul a șase zile, și toate au fost foarte bune.1

Geneza 1. Evrei 11:3. Proverbele 16:4.

16. Cum i-a creat Dumnezeu pe îngeri?

Dumnezeu a creat toate duhurile1 angelice2 nemuritoare,3 sfinte,4 excelând în cunoaștere5 și puternice,6 pentru a împlini poruncile Sale și pentru a lăuda Numele Lui,7 dar le-a creat ființe schimbătoare.8

Coloseni 1:16. Psalmi 104:4. Matei 22:30. Matei 25:31. 2 Samuel 14:17. Matei 24:36. 2 Tesaloniceni 1:7. Psalmi 103:20,21. 2 Petru 2:4.

17. Cum a creat Dumnezeu omul?

După ce Dumnezeu a creat toate celelalte viețuitoare, El l-a creat pe om bărbat și femeie,1 a întocmit trupul bărbatului din țărâna pământului2 iar pe femeie din coasta bărbatului,3 i-a înzestrat cu suflete vii, raționale și nemuritoare;4 El i-a creat după chipul Său,5 dându-le cunoaștere,6 neprihănire și sfințenie,7 scriind Legea lui Dumnezeu în inimile lor8 și dându-le puterea de a o împlini,9 ca și stăpânire peste celelalte ființe,10 și totuși fiind expuși posibilității căderii în păcat.11

Geneza 1:27. Geneza 2:7. Geneza 2:22. Geneza 2:7. Iov 35:11. Ecclesiast 12:7. Matei 10:28. Luca 23:43. Geneza 1:27. Coloseni 3:10. Efeseni 4:24. Romani 2:14,15. Ecclesiast 7:29. Geneza 1:28. Geneza 3:6. Ecclesiast 7:29.

18. Care sunt lucrările providenței lui Dumnezeu?

Lucrările providenței lui Dumnezeu constau din acțiunile Sale perfect sfinte,1 înțelepte2 și puternice de păstrare3 și stăpânire4 peste ființele create de El, rânduindu-le existența și toate acțiunile,5 spre lauda Sa.6

Psalmi 145:17. Psalmi 104:24. Isaia 28:29. Evrei 1:8. Psalmi 103:19. Matei 10:29-31. Geneza 45:7. Romani 11:36. Isaia 43:14.

19. În ce constă lucrarea providenței lui Dumnezeu față de îngeri?

Prin providența Lui, Dumnezeu le-a permis unora dintre îngeri să cadă în păcat și condamnare prin voia lor și în mod irecuperabil,1 limitând și rânduind aceasta, alături de toate păcatele lor spre gloria Sa;2 pe ceilalți îngeri, El i-a întărit în sfințenie și fericire,3 folosindu-Se de toți4 după buna Lui plăcere, în actele de administrare a puterii, îndurării și dreptății Sale.5

Iuda 1:6. 2 Petru 2:4. Evrei 2:16. Ioan 8:44. Iov 1:12. Matei 8:31. 1 Timotei 5:21. Marcu 8:38. Evrei 12:22. Psalmi 104:4. 2 Împăraților 19:35. Evrei 1:14.

20. Ce act special al providenței a făcut Dumnezeu față de om în starea în care acesta a fost creat?

Providența lui Dumnezeu față de omul aflat în starea în care a fost creat inițial a constat din așezarea acestuia în Paradis, rânduirea lui de a se îngriji de acesta și conferirea libertății de a mânca din roadele pământului.1 De asemenea, El a așezat toate celelalte viețuitoare create sub stăpânirea lui,2 a rânduit căsătoria spre a-i fi de ajutor,3 i-a permis să aibă părtășie cu El4 și a instituit Sabatul.5 El a intrat cu omul într-un legământ al vieții, legământ care conținea condiția ascultării personale, perfecte și perpetue,6 pecetluit prin pomul vieții7 și i-a interzis omului să mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, avertizându-l că, dacă va mânca, va avea de suportat durerea morții.8

Geneza 2:8,15,16. Geneza 1:28. Geneza 2:18. Geneza 1:26-29. Geneza 3:8. Geneza 2:3. Galateni 3:12. Romani 10:5. Geneza 2:9. Geneza 2:17.

21. A rămas omul în starea în care Dumnezeu l-a creat la început?

Întrucât primii noștri părinți au avut libertatea de a acționa potrivit voinței lor, la ispita Satanei, aceștia au încălcat porunca

lui Dumnezeu, mâncând din fructul oprit, și astfel au căzut din starea de inocență în care fuseseră creați.1

Geneza 3:6-8, 13. Ecclesiast 7:29. 2 Corinteni 11:3.

22. A căzut întreaga omenire în păcat prin prima nelegiuire săvârșită?

Deoarece legământul fusese făcut cu Adam ca persoană publică, nu doar pentru sine, ci și pentru toți urmașii lui, toți descendenții lui prin naștere naturală1 au păcătuit în el și astfel au căzut în păcat alături de el prin acea primă încălcare de poruncă.2

Faptele Apostolilor 17:26. Geneza 2:16-17. Romani 5:12-20. 1 Corinteni 15:21-22.

23. În ce stare a fost adusă omenirea prin căderea în păcat?

Căderea în păcat a adus omenirea într-o stare de păcat și pierzare.1

Romani 3:23. Romani 5:12.

24. Ce este păcatul?

Păcatul este orice neconformare sau încălcare a oricărei legi a lui Dumnezeu care a fost dată ființelor raționale ca regulă de viață.1

1 Ioan 3:4. Galateni 3:10,12.

25. În ce constă păcătoșenia stării în care omul a căzut?

Păcătoșenia stării în care a căzut omul constă în vinovăția primului păcat al lui Adam,1 în pierderea acelei neprihăniri în care el fusese creat și în corupția naturii sale, prin care el este complet incapabil, lipsit de dorință și împotrivitor față de orice lucru bun spiritual, fiind totalmente și continuu înclinat către orice lucru rău,2 această stare fiind denumită în mod obișnuit păcatul originar, din care provin toate nelegiuirile concrete săvârșite de oameni.3

Romani 5:12,19. Romani 3:10-19. Romani 5:6. Romani 8:7,8. Efeseni 2:1-3. Geneza 6:5. Iacov 1:14-15. Matei 15:19.

26. Cum a fost transmis păcatul originar de la primii noștri părinți la urmașii lor?

Păcatul originar este transmis de la primii noștri părinți la urmașii lor prin naștere naturală, așa încât tot ceea ce se naște din ei în acest fel este conceput și născut în păcat.1

Psalmi 51:5. Iov 14:4. Iov 15:14. Ioan 3:6.

27. Care este ruina stării în care a căzut omul?

Căderea a adus asupra omenirii pierderea părtășiei cu Dumnezeu,1 dezgustul și blestemul Său, așa încât toți am devenit din fire copii ai mâniei,2 robi ai Satanei,3 și pe drept vrednici de toate pedepsele din această viață și din viața ce va veni.4

Geneza 3:8,10,24. Efeseni 2:2,3. 2 Timotei 2:26. Geneza 2:17. Plângerile 3:39. Romani 6:23. Matei 25:41,46. Iuda 1:7.

28. Cum este pedepsit păcatul în această viață?

Pedepsele păcatului în această lume sunt fie interioare, precum orbirea minții,1 un simț al respingerii,2 amăgirile puternice,3 împietrirea inimii,4 groaza conștiinței5 și dorințele rele;6 fie exterioare, precum blestemul lui Dumnezeu care vine asupra ființelor din cauza noastră,7 și toate celelalte nenorociri care cad asupra trupurilor noastre, asupra reputației noastre, asupra averilor noastre, a relațiilor cu ceilalți și asupra slujbelor noastre,8 alături de moartea însăși.9

Efeseni 4:18. Romani 1:28. 2 Tesaloniceni 2:11. Romani 2:5. Isaia 33:14. Geneza 4:13. Matei 27:4. Romani 1:26. Geneza 3:17. Deuteronom 28:15-18. Romani 6:21,23.

29. Cum este pedepsit păcatul în viața veșnică?

Pedepsele asupra păcatului în viața veșnică constau din separarea veșnică de prezența mângâietoare a lui Dumnezeu, alături de cele mai groaznice și dureroase chinuri ale sufletului și trupului, fără încetare, în focul Iadului, pe vecie.1

2 Tesaloniceni 1:9. Marcu 9:43,44,46,48. Luca 16:24.

30. A lăsat Dumnezeu întreaga omenire să piară în această stare de păcat și pierzare?

Dumnezeu nu i-a lăsat pe toți oamenii să piară în starea de păcat și pierzare1 în care ei au căzut prin încălcarea primului legământ, denumit în mod obișnuit legământul faptelor,2 ci, ca urmare a dragostei și îndurării Sale, i-a scos pe aleșii Lui din această stare și i-a adus într-o stare de mântuire prin cel de-al doilea legământ, denumit în mod obișnuit legământul harului.3

1 Tesaloniceni 5:9. Galateni 3:10,12. Tit 3:4-7. Galateni 3:21. Romani 3:20-22.

31. Cu cine a fost făcut legământul harului?

Legământul harului a fost făcut cu Hristos, ca al doilea Adam și, în El, cu toți aleșii ca sămânță a Lui.1

Galateni 3:16. Romani 5:15-21. Isaia 53:10,11.

32. Cum se manifestă harul lui Dumnezeu în al doilea legământ?

Harul lui Dumnezeu se manifestă în al doilea legământ, prin care El le-a adus și oferit liber păcătoșilor un Mijlocitor,1 și împreună cu El viața și mântuirea.2 Acest legământ cere credința drept condiție pentru a fi părtaș lui,3 le făgăduiește și le dă Duhul Său cel Sfânt4 tuturor aleșilor Lui, pentru a crea în ei acea credință,5 alături de toate celelalte haruri mântuitoare,6 și pentru a-i face capabili de toată ascultarea sfântă,7 ca dovadă a autenticității credinței lor8 și a recunoștinței față de Dumnezeu,9 și drept cale

pe care El a rânduit-o pentru mântuirea lor.10

Geneza 3:15. Isaia 42:6. Ioan 6:27. 1 Ioan 5:11-12. Ioan 1:12. Ioan 3:16. Proverbele 1:23. 2 Corinteni 4:13. Galateni 5:22-23. Ezechiel 36:27. Iacov 2:18,22. 2 Corinteni 5:14-15. Efeseni 2:18.

33. A fost legământul harului administrat mereu la fel?

Legământul harului n-a fost întotdeauna administrat în aceeași manieră, ci modalitățile de administrare a lui în Vechiul Testament au fost diferite de cele din Noul Testament.1

2 Corinteni 3:6-9.

34. Cum a fost administrat legământul harului în Vechiul Testament?

Legământul harului a fost administrat în Vechiul Testament prin făgăduințe,1 profeții,2 jertfe,3 circumcizie,4 Paște5 și alte simboluri și ceremonii, toate prefigurându- L pe Hristos care avea să vină, dar fiind pentru acea vreme suficiente pentru zidirea aleșilor în credința în Mesia cel făgăduit,6 prin care au avut atunci iertarea păcatelor și mântuirea veșnică.7

Romani 15:8. Faptele Apostolilor 3:20,24. Evrei 10:1. Romani 4:11. 1 Corinteni 5:7. Evrei 8-10. Evrei 11:13. Galateni 3:7-9,14.

35. Cum este administrat legământul harului în Noul Testament?

În Noul Testament, când S-a arătat Hristos, esența legământului, același legământ al harului a fost și rămâne administrat prin predicarea Cuvântului1 și prin administrarea sacramentelor botezului2 și Cinei Domnului,3 în care sunt manifestate și ilustrate harul și mântuirea într-o plinătate, cu dovezi și eficacitate mai mari față de toate popoarele.4

Marcu 16:15. Matei 28:19,20. 1 Corinteni 11:23-25. 2 Corinteni 3:6-9. Evrei 8:6,10,11. Matei 28:19.

36. Cine este Mijlocitorul legământului harului?

Singurul Mijlocitor al legământului harului este Domnul Isus Hristos,1 care, fiind Fiul veșnic al lui Dumnezeu, de aceeași substanță și egal cu Tatăl,2 S-a făcut om la împlinirea vremii,3 și astfel a fost și continuă să fie deopotrivă Dumnezeu și Om, existând în două naturi distincte și totuși o singură Persoană pe vecie.4

1 Timotei 2:5. Ioan 1:1,14. Ioan 10:30. Filipeni 2:6. Galateni 4:4. Luca 1:35. Romani 9:5. Coloseni 2:9. Evrei 7:24,25.

37. Cum a devenit om Hristos, El, Fiul lui Dumnezeu?

Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a devenit om prin a lua asupra Sa un trup adevărat și un suflet rațional,1 fiind conceput prin puterea Duhului Sfânt în pântecele fecioarei Maria, de aceeași natură cu ea și născut de ea,2 dar fără păcat.3

Ioan 1:14. Matei 26:38. Luca 1:27,31,35,42. Galateni 4:4. Evrei 4:15. Evrei 7:26.

38. De ce a fost nevoie ca Mijlocitorul să fie Dumnezeu?

A fost nevoie ca Mijlocitorul să fie Dumnezeu, pentru ca El să poată susține și păstra natura omenească ca să nu se cufunde sub mânia infinită a lui Dumnezeu și sub puterea morții,1 ca acest lucru să dea valoare și eficacitate suferințelor, ascultării și mijlocirii Lui,2 și să satisfacă dreptatea lui Dumnezeu,3 să obțină favoarea lui,4 să răscumpere un popor special,5 să le dea membrilor acestui popor Duhul Său,6 să le cucerească toți vrăjmașii7 și să îi ducă la mântuirea veșnică.8

Faptele Apostolilor 2:24-25. Romani 1:4. Romani 4:25. Evrei 9:14. Faptele Apostolilor 20:28. Evrei 7:25-28. Evrei 9:14. Romani 3:24-26. Efeseni 1:6. Matei 3:17. Tit 2:13-14. Galateni 4:6. Luca 1:68,69,71,74. Evrei 5:8,9. Evrei 9:11-15.

39. De ce a fost nevoie ca Mijlocitorul să fie om?

A fost nevoie ca Mijlocitorul să fie om așa încât El să poată ridica natura noastră,1 să împlinească ascultarea de Lege,2 să sufere și să mijlocească pentru noi în natura noastră,3 să fie părtaș neputințelor noastre,4 astfel încât noi să primim înfierea5 și să avem mângâiere și acces curajos la tronul harului.6

Evrei 2:16. Galateni 4:4. Evrei 2:14. Evrei 7:24-25. Evrei 4:15. Galateni 4:5. Evrei 4:16.

40. De ce a fost nevoie ca Mijlocitorul să fie Dumnezeu și Om într-o singură Persoană?

A fost nevoie ca Mijlocitorul, care trebuia să facă pace între Dumnezeu și om, să fie El Însuși deopotrivă Dumnezeu și Om, și aceasta într-o singură Persoană, așa încât lucrările adecvate ale fiecărei naturi să poată fi acceptate de Dumnezeu în contul nostru,1 iar noi să ne putem bizui pe ele ca lucrări ale unei Persoane complete.2

Matei 1:21,23. Matei 3:17. Evrei 9:14. 1 Petru 2:6.

41. De ce a fost numit Mijlocitorul nostru Isus?

Mijlocitorul nostru a fost numit Isus, pentru că El Își mântuiește poporul din păcatele lor.1

Matei 1:21.

42. De ce a fost numit Mijlocitorul nostru Hristos?

Mijlocitorul nostru a fost numit Hristos, pentru că El a fost uns cu Duhul Sfânt fără limite,1 și astfel a fost pus deoparte și înzestrat pe deplin cu toată autoritatea și puterea2 de a împlini slujirile de Profet,3 Preot,4 și Împărat al bisericii Sale,5 atât în starea Sa de umilință, pământească, cât și în starea Sa înălțată.

Ioan 3:34. Psalmi 45:7. Ioan 6:27. Matei 28:18-20. Faptele Apostolilor 3:21,22. Luca 4:18,21. Evrei 4:14,15. Evrei 5:5-7. Psalmi 2:6. Matei 21:5. Isaia 9:6,7.

Filipeni 2:8-11. Filipeni 2:8-11.

43. Cum îndeplinește Hristos slujba de Profet?

Hristos împlinește slujba de Profet prin a-i descoperi bisericii1 în toate veacurile, prin Duhul Său și prin Cuvânt,2 în modalități diverse,3 voia deplină a lui Dumnezeu4 în toate lucrurile care privesc zidirea și mântuirea lor.5 13;

Ioan 1:18. 1 Petru 1:10-12. Evrei 1:1,2. Ioan 15:15. Faptele Apostolilor 20:32. Efeseni 4:11-13. Ioan 20:31.

44. Cum îndeplinește Hristos slujba de Preot?

Hristos îndeplinește slujba de Preot prin faptul că S-a adus ca jertfă unică, fără pată, înaintea lui Dumnezeu,1 pentru a fi astfel prețul de ispășire pentru păcatele poporului Său.2 De asemenea, El îndeplinește această slujbă prin a face mijlocire continuă pentru ei.3

Evrei 9:14,28. Evrei 2:17. Evrei 7:25.

45. Cum îndeplinește Hristos slujba de Împărat?

Hristos îndeplinește slujba de Împărat prin a chema la Sine un popor din lume,1 și prin a le da acestora slujitori,2 legi3 și mustrări, prin care El îi conduce în mod vizibil.4 El le dă aleșilor Lui harul mântuitor,5 răsplătește ascultarea lor6 și îi corectează din cauza păcatelor lor,7 păstrându-i și susținându-i în toate ispitele și suferințele lor,8 înfrânând și biruind toți vrăjmașii lor,9 și rânduind cu putere toate lucrurile spre slava Sa10 și spre binele lor.11 De asemenea, El împlinește această slujbă prin a aduce răzbunare asupra restului omenirii, care nu-L cunoaște pe Dumnezeu și care nu ascultă de Evanghelie.12

Faptele Apostolilor 15:14-16. Isaia 4:4,5. Geneza 49:10. Psalmi 110:3. Efeseni 4:11,12. 1 Corinteni 12:28. Isaia 33:22. Matei 18:17,18. 1 Corinteni 5:4,5. Faptele Apostolilor 5:31. Apocalipsa 2:10. Apocalipsa 22:12. Apocalipsa 3:19. Isaia 63:9. 1 Corinteni 15:25. Psalmi

110:1,2. Romani 14:10,11. Romani 8:28. 2 Tesaloniceni 1:8-9. Psalmi 2:8,9.

46. În ce a constat smerirea lui Hristos?

Starea de smerire a lui Hristos a constat în acea stare joasă, în care, de dragul nostru, El S-a golit de gloria Sa, a luat asupra Sa chip de rob, prin concepția și nașterea Sa, prin viața, moartea și starea Lui de după moarte, până la învierea Lui.1

Filipeni 2:6-8. Luca 1:31. 2 Corinteni 8:9. Faptele Apostolilor 2:24.

47. Cum S-a smerit Hristos în concepția și nașterea Lui?

Hristos S-a smerit în concepția și nașterea Sa prin faptul că, deși era Fiul lui Dumnezeu din veșnicie, existent în sânul Tatălui, a găsit plăcere ca, la împlinirea vremii, să devină Fiul Omului, creat dintr-o femeie smerită și născut de ea, născându-Se astfel în circumstanțe mai umile decât omul obișnuit.1

Ioan 1:14,18. Galateni 4:4. Luca 2:7.

48. Cum S-a smerit Hristos în viața Sa pământească?

Hristos S-a smerit în viața Sa pământească prin a Se supune Legii,1 pe care a împlinit-o perfect,2 prin a trece prin jignirile din partea lumii,3 prin ispitirile Satanei,4 și fiind părtaș la neputințele trupești, fie că acestea sunt comune făpturii omului, fie că au însoțit în mod special această stare smerită a Sa.5

Galateni 4:4. Matei 5:17. Romani 5:19. Psalmi 22:6. Evrei 12:2,3. Matei 4:1-12. Luca 4:13. Evrei 2:17,18. Evrei 4:15. Isaia 52:13-14.

49. Cum S-a smerit Hristos în moartea Lui?

Hristos S-a smerit în moartea Sa prin faptul că a fost trădat de Iuda,1 abandonat de ucenicii Lui,2 batjocorit și respins de lume,3 condamnat de Pilat și chinuit de persecutorii Lui,4 confruntându-

se de asemenea cu ororile morții și cu puterile întunericului, și totuși a simțit și purtat toată greutatea mâniei lui Dumnezeu,5 dându- Și viața ca jertfă pentru păcat6 și îndurând moartea dureroasă, rușinoasă și blestemată a crucii.7

Matei 27:4. Matei 26:56. Isaia 53:2,3. Matei 27:26-50. Ioan 19:34. Luca 22:44. Matei 27:46. Isaia 53:10. Filipeni 2:8. Evrei 12:2. Galateni 3:13.

50. În ce a constat smerirea lui Hristos după moartea Lui?

Smerirea lui Hristos după moartea Lui a constat în faptul că a fost îngropat1 și a rămas în starea morții, sub puterea morții rămânând până a treia zi,2 stare care a fost altfel exprimată prin aceste cuvinte: El a coborât în Iad.

1 Corinteni 15:3,4. Psalmi 16:10. Faptele Apostolilor 2:24-27,31. Romani 6:9. Matei 12:40.

51. În ce a constat înălțarea lui Hristos?

Starea de înălțare a lui Hristos cuprinde învierea Sa,1 înălțarea,2 șederea Sa la dreapta Tatălui,3 și venirea Sa din nou pentru a judeca lumea.4

1 Corinteni 15:4. Marcu 16:19. Efeseni 1:20. Faptele Apostolilor 1:11. Faptele Apostolilor 17:31.

52. Cum a fost Hristos înălțat în învierea Sa?

Hristos a fost înălțat în învierea Lui prin faptul că nu a cunoscut putrezirea în moarte (de care n-a fost posibil să fie ținut),1 având același trup în care a suferit, alături de trăsăturile esențiale ale acestuia,2 (dar nesupus morții sau altor infirmități obișnuite care țin de această viață), unit în mod real cu sufletul Său.3 El a înviat din morți a treia zi, prin puterea proprie,4 proclamându-Se astfel Fiul lui Dumnezeu,5 vestind astfel satisfacerea dreptății divine,6 biruința asupra morții și asupra aceluia care avea puterea ei,7 și că este Domnul celor vii și al celor morți.8 El a făcut toate aceste lucruri ca persoană publică,9 fiind Capul bisericii Lui,10 spre

îndreptățirea poporului Său,11 înviindu-i în har,12 susținându-i împotriva vrăjmașilor13 și asigurându-i de învierea lor din morți în ziua de apoi.14

Faptele Apostolilor 2:24,27. Luca 24:39. Romani 6:9. Apocalipsa 1:18. Ioan 10:18. Romani 1:4. Romani 8:34. Evrei 2:14. Romani 14:9. 1 Corinteni 15:21,22. Efeseni 1:20,22,23. Coloseni 1:18. Romani 4:25. Efeseni 2:1,5,6 . Coloseni 2:12. 1 Corinteni 15:25-27. 1 Corinteni 15:20 .

53. Cum a fost înălțat Hristos în ridicarea Sa la Cer?

Hristos a fost înălțat în ridicarea Sa la Cer prin faptul că, după ce S-a arătat și a conversat cu apostolii Lui adesea după învierea Sa, vorbindu-le despre lucrurile legate de Împărăția lui Dumnezeu1 și dându-le trimiterea de a predica Evanghelia la toate popoarele,2 la 40 de zile de la învierea Sa, aflându-Se în trup omenesc și în calitate de Cap al nostru,3 și triumfând asupra vrăjmașilor,4 a fost ridicat în mod vizibil în înaltul cerurilor, pentru a primi acolo daruri de la oameni,5 pentru a ridica dorințele noastre către Cer,6 și pentru a ne pregăti un loc,7 unde El Însuși se găsește și unde va rămâne până la cea de-a doua venire a Sa, la sfârșitul lumii.8

Faptele Apostolilor 1:2,3. Matei 28:19,20. Evrei 6:20. Efeseni 4:8. Faptele Apostolilor 1:9-11. Efeseni 4:10. Psalmi 68:18. Coloseni 3:1,2. Ioan 14:3. Faptele Apostolilor 3:21.

54. Cum este Hristos înălțat prin șederea Sa la dreapta lui Dumnezeu?

Hristos este înălțat prin șederea Sa la dreapta lui Dumnezeu prin faptul că, în calitate de Dumnezeu-Om, El este ridicat în cea mai înaltă favoare înaintea lui Dumnezeu-Tatăl,1 având toată plinătatea bucuriei,2 slavei3 și puterii peste toate lucrurile din Cer și de pe Pământ4. El Își adună și apără biserica și îi învinge

pe vrăjmașii acesteia, îi echipează pe slujitorii Lui și pe copiii Săi cu daruri și haruri,5 și mijlocește pentru ei.6 12;

Filipeni 2:9. Faptele Apostolilor 2:28. Psalmi 16:11. Ioan 17:5. Efeseni 1:22. 1 Petru 3:22. Efeseni 4:10-12. Psalmi 110:1. Romani 8:34.

55. Cum face Hristos mijlocire?

Hristos mijlocește prin faptul că Se înfățișează continuu înaintea Tatălui din ceruri în trup omenesc,1 în baza meritelor ascultării și jertfirii Sale de pe pământ,2 declarând voia Lui ca aplicată tuturor credincioșilor,3 răspunzând tuturor acuzațiilor formulate împotriva lor4 și obținând pentru ei pacea conștiinței, în ciuda eșecurilor lor zilnice,5 obținând în același timp pentru ei acces curajos înaintea tronului de har6 și acceptarea persoanelor7 și a slujirilor lor.8 2;

Evrei 9:12,24. Evrei 1:3. Ioan 3:16. Ioan 17:9,20,24. Romani 8:33,34. Romani 5:1,2. 1 Ioan 2:1,2. Evrei 4:16. Efeseni 1:6. 1 Petru 2:5.

56. Cum va fi Hristos înălțat în cea de-a doua venire a Sa pentru judecata lumii?

Hristos va fi înălțat la revenirea Sa pentru judecata lumii prin faptul că El, care a fost judecat și condamnat pe nedrept de oamenii răi,1 va reveni în ziua de apoi cu mare putere2 și în arătarea deplină a gloriei Sale, a Tatălui Său și a tuturor sfinților îngeri,3 cu strigăt, cu vocea arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu,4 pentru a judeca lumea în dreptate.5

Faptele Apostolilor 3:14,15. Matei 24:30. Luca 9:26. Matei 25:31. 1 Tesaloniceni 4:16. Faptele Apostolilor 17:31.

57. Ce binecuvântări a obținut Hristos prin mijlocirea Lui?

Prin mijlocirea Lui, Hristos a obținut răscumpărarea,1 alături de toate celelalte binecuvântări ale legământului harului.2

Evrei 9:12. 2 Corinteni 1:20.

58. Cum devenim noi părtași răscumpărării dobândite de Hristos?

Noi suntem făcuți părtași beneficiilor pe care Hristos le-a obținut prin faptul că ele ne sunt aplicate1 prin lucrarea specială a lui Dumnezeu Duhul Sfânt.2

Ioan 1:11,12. Tit 3:5,6.

59. Cine sunt făcuți părtași răscumpărării prin Hristos?

Răscumpărarea le este aplicată și transferată în mod cert și eficace tuturor acelora pentru care Hristos a obținut-o,1 care sunt, la vremea rânduită, făcuți capabili prin Duhul Sfânt să creadă în Hristos, conform Evangheliei.2

Efeseni 1:13,14. Ioan 6:37,39. Ioan 10:15,16. Efeseni 2:8. 2 Corinteni 4:13.

60. Este posibil ca cei care n-au auzit niciodată Evanghelia, și astfel nu-L cunosc pe Isus Hristos și nici n-au crezut în El, fie mântuiți prin faptul că ei trăiesc potrivit revelației naturale?

Cei care, întrucât n-au auzit niciodată Evanghelia,1 nu Îl cunosc pe Isus Hristos2 și nu cred în El, nu pot fi mântuiți,3 chiar dacă se străduiesc oricât de mult în viețile lor ca să trăiască potrivit revelației naturii4 sau a legilor acelei religii pe care o pretind,5 căci nu este mântuire în nimeni altul decât în Hristos Isus,6 care este singurul Mântuitor al trupului Său, biserica.7

Romani 10:14. 2 Tesaloniceni 1:8,9. Efeseni 2:12. Ioan 1:10-12. Ioan 8:24. Marcu 16:16. 1 Corinteni 1:20-24. Ioan 4:22. Romani 9:31,32. Filipeni 3:4-9. Faptele Apostolilor 4:12. Efeseni 5:23.

61. Sunt mântuiți toți cei care aud Evanghelia și trăiesc în biserică?

Nu toți cei ce aud Evanghelia și trăiesc în biserica vizibilă sunt mântuiți, ci doar cei care sunt adevărații membri ai bisericii invizibile.1

Ioan 12:38-40. Romani 9:6. Romani 11:7. Matei 7:21. Matei 22:14.

62. Ce este biserica vizibilă?

Biserica vizibilă este un grup alcătuit din toți oamenii de orice vârstă și din orice loc din lume, care pretind adevărata credință,1 alături de copiii lor.2

1 Corinteni 1:2. 1 Corinteni 12:13. Romani 15:9-12. Apocalipsa 7:9. Psalmi 2:8. Psalmi 22:27-31. Psalmi 45:17. Matei 28:19,20. Isaia 59:21. 1 Corinteni 7:14. Faptele Apostolilor 2:39. Romani 11:16. Geneza 17:7.

63. Care sunt privilegiile speciale ale bisericii vizibile?

Biserica vizibilă are privilegiul se afla sub grija și stăpânirea specială a lui Dumnezeu,1 de a fi protejată și păstrată în toate veacurile, în ciuda împotrivirii tuturor vrăjmașilor ei,2 și de a se bucura de părtășia sfinților, de mijloacele obișnuite ale mântuirii3 și de ofertele harului lui Hristos, adresate tuturor membrilor ei prin lucrarea Evangheliei, mărturisind că oricine crede în El va fi mântuit4 și neîmpiedicând pe nimeni care vrea să vină la El.5

Isaia 4:5,6. 1 Timotei 4:10. Psalmi 115:1-2,9. Isaia 31:4,5. Zaharia 12:2-4,8,9. Faptele Apostolilor 2:39,42. Psalmi 147:19,20. Romani 9:4. Efeseni 4:11-12. Marcu 16:15-16. Ioan 6:37.

64. Ce este biserica invizibilă?

Biserica invizibilă este constituită din întreg numărul aleșilor, care au fost, sunt sau vor fi adunați în aceasta, având-L pe Hristos drept Cap.1

Efeseni 1:20,22,23. Ioan 10:16. Ioan 11:52.

65. Care sunt beneficiile speciale de care se bucură membrii bisericii invizibile prin Hristos?

Membrii bisericii invizibile se bucură prin Hristos de unirea și părtășia cu El în har și slavă.1

Ioan 17:21,24. Efeseni 2:5,6.

66. În ce constă acea unire pe care aleșii o au cu Hristos?

Unirea de care au parte aleșii cu Hristos este lucrarea harului lui Dumnezeu,1 prin care ei sunt alăturați lui Hristos în mod spiritual și tainic, și totuși real și inseparabil, El fiind Capul și Soțul lor,2 unire care este făcută prin chemarea lor eficace.3

Efeseni 1:22. Efeseni 2:6-8. 1 Corinteni 6:17. Ioan 10:28 . Efeseni 5:23,30. 1 Petru 5:10. 1 Corinteni 1:9.

67. Ce este chemarea eficace?

Chemarea eficace este lucrarea puterii nelimitate a lui Dumnezeu și a harului Său,1 prin care (din dragostea Lui specială și necondiționată pentru aleșii Săi, din nimic care să se găsească în ei și care să-L motiveze să îi cheme la mântuire),2 El îi invită și îi atrage la vremea rânduită de El la Isus Hristos, prin Cuvântul Său și prin Duhul Sfânt.3 El le luminează în sens mântuitor mințile,4 înnoindu-le și constrângându-le cu putere voințele,5 așa încât (chiar dacă în ei înșiși sunt morți în păcate) ei sunt făcuți prin această chemare dornici și capabili de a răspunde liber chemării Lui și de a accepta și primi harul oferit prin ea.6

Ioan 5:25. Efeseni 1:18-20. 2 Timotei 1:8,9. Tit 3:4,5. Efeseni 2:4,5,7-9. Romani 9:11. 2 Corinteni 5:20. 2 Corinteni 6:1,2. Ioan 6:44. 2 Tesaloniceni 2:13,14. Faptele Apostolilor 26:18. 1 Corinteni 2:10,12. Ezechiel 11:19. Ezechiel 36:26,27. Ioan 6:45. Efeseni 2:5. Filipeni 2:13. Deuteronom 30:6.

68. Sunt chemați eficace doar cei aleși?

Chemarea eficace este adresată tuturor celor aleși și numai lor.1 Chiar dacă și alți oameni pot fi – și adesea sunt – chemați exterior prin predicarea Cuvântului2 și au parte de unele manifestări obișnuite ale Duhului Sfânt,3 prin neglijarea voită și respingerea harului ce le este oferit, și fiind pe drept abandonați în necredința lor, ei nu vin niciodată cu adevărat la Isus Hristos.4

Faptele Apostolilor 13:48. Matei 22:14. Matei 7:22. Matei 13:20,21. Evrei 6:4-6. Ioan 6:64,65. Ioan 12:38-40 . Faptele Apostolilor 18:25-27. Psalmi 81:11,12.

69. În ce constă părtășia harului pe care membrii bisericii invizibile o au cu Hristos?

Părtășia în har pe care membrii bisericii invizibile o au cu Hristos constă din părtășia lor la virtuțile mijlocirii Lui, la îndreptățirea,1 înfierea2 și sfințirea lor, și în orice alt fel se manifestă unirea lor cu El în această viață.3

Romani 8:30. Efeseni 1:5. 1 Corinteni 1:30.

70. Ce este îndreptățirea?

Îndreptățirea este un act al harului necondiționat al lui Dumnezeu față de păcătoși,1 prin care El le iartă toate păcatele, îi acceptă și îi socotește neprihăniți înaintea Lui,2 nu pentru vreun lucru meritoriu în ei sau făcut de ei,3 ci doar prin ascultarea perfectă și satisfacerea deplină a dreptății lui Dumnezeu săvârșite de Hristos, lucruri pe care Dumnezeu le socotește contul lor4 și care sunt primite doar prin credință.5

Romani 3:22,24,25. Romani 4:5. 2 Corinteni 5:19,21. Romani 3:22-25,27,28. Tit 3:5,7. Efeseni 1:7. Romani 4:6-8. Romani 5:17-19. Faptele Apostolilor 10:43. Galateni 2:16. Filipeni 3:9.

71. Cum este îndreptățirea un act al harului fără plată al lui Dumnezeu?

Deși Hristos, prin ascultarea și moartea Sa, a realizat o satisfacere deplină, adecvată și reală a dreptății lui Dumnezeu pentru cei ce sunt îndreptățiți,1 totuși, întrucât Dumnezeu a acceptat această satisfacere din partea unui Garant, pe care ar fi putut să o ceară din partea celor îndreptățiți, și le-a oferit acest Garant în singurul Său Fiu,2 atribuindu-le neprihănirea Lui3 și cerându-le nimic altceva spre îndreptățirea lor în afara credinței,4 care este și ea darul Său,5 îndreptățirea lor este un act al harului fără plată.6

Romani 5:8-10,19. 2 Timotei 2:5,6. Evrei 7:22. Evrei 10:10. Matei 20:28. Daniel 9:24,26. Isaia 53:4-6,10-12. Romani 8:32. 1 Petru 1:18,19. 2 Corinteni 5:21. Romani 3:24,25. Efeseni 2:8. Efeseni 1:7.

72. Ce este credința care aduce îndreptățirea?

Credința care aduce îndreptățirea este un har mântuitor1 produs în inima unui păcătos prin Duhul Sfânt2 și Cuvântul lui Dumnezeu,3 prin care acesta, fiind convins de păcatul și pierzarea sa, de neputința sa și a tuturor celorlalte ființe de a-l recupera din starea sa pierdută,4 nu doar că recunoaște adevărul făgăduinței Evangheliei,5 ci Îl și primește și se odihnește în Hristos și în neprihănirea Lui, fiind vestit spre iertarea păcatelor6 și pentru a fi primit, și spre socotirea propriei sale persoane drept neprihănită înaintea lui Dumnezeu, spre mântuire.7

Evrei 10:39. 2 Corinteni 4:13. Efeseni 1:17-19. Romani 10:14,17. Faptele Apostolilor 2:37. Faptele Apostolilor 4:12. Faptele Apostolilor 16:30. Ioan 16:8,9. Romani 5:6 . Efeseni 2:1. Efeseni 1:13. Ioan 1:12. Faptele Apostolilor 10:43. Faptele Apostolilor 16:31. Filipeni 3:9. Faptele Apostolilor 15:11.

73. Cum este îndreptățit păcătosul înaintea lui Dumnezeu prin credință?

Credința îl îndreptățește pe păcătos înaintea lui Dumnezeu nu datorită acelor alte haruri care însoțesc întotdeauna îndreptățirea sau datorită faptelor bune care sunt roadele credinței,1 nici ca și cum harul credinței sau orice act al acesteia i-ar fi socotit spre îndreptățire,2 ci doar pentru că ea este instrumentul prin care el Îl primește și Îl aplică pe Hristos și neprihănirea Lui.3

Galateni 3:11. Romani 3:28. Romani 4:5. Romani 10:10. Ioan 1:12. Filipeni 3:9. Galateni 2:16.

74. Ce este înfierea?

Înfierea este un act al harului fără plată al lui Dumnezeu,1 în și datorită singurului Său Fiu Isus Hristos,2 prin care toți cei ce sunt îndreptățiți sunt primiți în numărul copiilor Săi,3 au Numele Lui pus asupra lor,4 le este dat Duhul Fiului Său5 și se află sub grija și dispensațiile părintești ale Sale.6 Ei primesc toate libertățile și privilegiile fiilor lui Dumnezeu, făcuți moștenitori a tuturor făgăduințelor și împreună moștenitori cu Hristos în slavă.7

1 Ioan 3:1. Efeseni 1:5. Galateni 4:4,5. Ioan 1:12. 2 Corinteni 4:18. Apocalipsa 3:12. Galateni 4:6. Psalmi 103:13. Proverbele 14:26. Matei 6:32. Evrei 6:12. Romani 8:17.

75. Ce este sfințirea?

Sfințirea este o lucrare a harului lui Dumnezeu, prin care cei pe care Dumnezeu i-a ales înainte de întemeierea lumii să fie sfinți și care, în timp, prin lucrarea plină de putere a Duhului Său1 care le aplică moartea și învierea lui Hristos,2 sunt înnoiți în întreaga personalitate a lor după chipul lui Dumnezeu.3 Ei primesc semințele pocăinței spre viață și toate celelalte haruri mântuitoare,4 care sunt puse în inimile lor. Acele haruri sunt astfel stârnite, crescute și întărite,5 așa încât aceștia mor tot mai mult față de păcat și cresc tot mai mult în viața cea nouă.6

Efeseni 1:4. 1 Corinteni 6:11. 2 Tesaloniceni 2:13. Romani 6:4-6. Efeseni 4:23,24. Faptele Apostolilor 11:18. 1 Ioan 3:9. Iuda 1:20. Evrei 6:11,12. Efeseni 3:16-19. Coloseni 1:10,11. Romani 6:4. Romani 6:14. Galateni 5:24.

76. Ce este pocăința spre viața veșnică?

Pocăința care duce la viața veșnică este un har mântuitor,1 produs în inima unui păcătos prin Duhul Sfânt2 și prin Cuvântul lui Dumnezeu.3 Astfel, ca urmare a conștientizării păcatului și nu doar împins de pericol,4 dar și datorită murdăriei și a ticăloșiei păcatelor sale5 și conștientizând îndurarea lui Dumnezeu manifestată în Hristos față de cei care se pocăiesc,6 acesta își deplânge atât de mult păcatele7 și le urăște,8 încât se întoarce de la toate acestea la Dumnezeu,9 punându-și în gând și străduindu-se constant să umble cu El în toate căile ascultării celei noi.10 18;

2 Timotei 2:25. Zaharia 12:10. Faptele Apostolilor 11:18,20,21. Ezechiel 18:28,30,32. Luca 15:17,18. Osea 2:6-7. Ezechiel 36:31. Isaia 30:22. Ioel 2:12,13. Ieremia 31:18,19. 2 Corinteni 7:11. Faptele Apostolilor 26:18. Ezechiel 14:6. 1 Împăraților 8:47,48. Psalmi 119:6,59,128. Luca 1:6. 2 Împăraților 23:25.

77. În ce fel diferă îndreptățirea de sfințire?

Chiar dacă sfințirea este legată inseparabil de îndreptățire,1 acestea două diferă prin faptul că, în îndreptățire, Dumnezeu îi atribuie păcătosului neprihănirea lui Hristos,2 pe când în sfințire, Duhul Său Sfânt infuzează har și face posibilă exersarea neprihănirii.3 În îndreptățire, păcatul este iertat,4 pe când în sfințire păcatul este înfrânt.5 Îndreptățirea îi eliberează în mod egal pe toți credincioșii de mânia răzbunătoare a lui Dumnezeu, și acest lucru perfect în această viață, așa încât ei nu cad niciodată în condamnare,6 pe când sfințirea nu este niciodată egală în toți credincioșii,7 neajungând la perfecțiune în această viață în

niciunul,8 ci crescând tot mai mult către această țintă.9

1 Corinteni 1:30. 1 Corinteni 6:11. Romani 4:6,8. Ezechiel 36:27. Romani 3:24,25. Romani 6:6,14. Romani 8:33,34. 1 Ioan 2:12-14. Evrei 5:12-14. 1 Ioan 1:8,10. 2 Corinteni 7:1. Filipeni 3:12-14.

78. De unde rezultă imperfecțiunea sfințirii în cei credincioși?

Imperfecțiunea sfințirii din cei credincioși rezultă din faptul că rămășița păcatului continuă să existe în fiecare parte a lor. Ea rezultă și din poftele perpetue ale firii pământești împotriva Duhului, prin care aceștia sunt atacați adesea cu ispite și cad în multe păcate,1 fiind împiedicați în toate slujirile lor spirituale,2 văzând că până și cele mai bune fapte ale lor sunt imperfecte și murdare înaintea lui Dumnezeu.3

Romani 7:18,23. Marcu 14:66-72. Galateni 2:11,12. Evrei 12:1. Isaia 64:6. Exod 28:38.

79. Este posibil ca adevărații credincioși să cadă din starea de har ca urmare a imperfecțiunilor lor și a multor ispite și păcate de care sunt biruiți?

Ca urmare a dragostei neschimbătoare a lui Dumnezeu,1 a hotărârii și legământului Său de a le da perseverență,2 ca urmare a unirii lor inseparabile cu Hristos,3 a mijlocirii Lui continue pentru ei,4 și a faptului că Duhul și sămânța lui Dumnezeu rămân în ei,5 cei credincioși nu pot să cadă nici total și nici final din starea de har,6 ci ei sunt păziți prin puterea lui Dumnezeu, prin credință, spre mântuire.7

Ieremia 31:3. 2 Timotei 2:19-21. 2 Samuel 23:5. 1 Corinteni 1:8,9. Evrei 7:25. Luca 22:32. 1 Ioan 2:27. 1 Ioan 3:9. Ieremia 32:40. Ioan 10:28. 1 Petru 1:5.

80. Pot fi asigurați adevărații credincioși în mod infailibil de faptul că ei se află în starea de har și că vor persevera în aceasta spre mântuire?

Cei ce cred cu adevărat în Hristos și se străduiesc să umble cu conștiința curată înaintea Lui1 pot să fie infailibil asigurați de faptul că se află în starea de har și că vor persevera în mântuirea lor fără a fi necesară vreo revelație extraordinară, ci ei fac acest lucru prin credința întemeiată pe adevărul făgăduințelor lui Dumnezeu și prin faptul că Duhul Sfânt îi face capabili să deosebească în ei acele haruri pe baza cărora sunt făcute făgăduințele vieții veșnice,2 și să aducă mărturie în sufletele lor asupra faptului că sunt copii3 ai lui Dumnezeu.4

1 Ioan 2:3. 1 Corinteni 2:12. 1 Ioan 3:14,18,19,21,24. 1 Ioan 4:13,16. Evrei 6:11,12. Romani 8:16. 1 Ioan 5:13.

81. Sunt toți credincioșii adevărați asigurați continuu de faptul că se află în starea de har și că vor fi mântuiți negreșit?

Întrucât siguranța harului și a mântuirii nu ține de esența credinței,1 adevărații credincioși pot avea de așteptat un timp îndelungat înainte de a o avea.2 Chiar și după ce s-au bucurat de ea, ei pot să experimenteze o slăbire sau întrerupere a simțământului siguranței, atunci când trec prin variate necazuri, păcate, ispitiri și rătăciri.3 Totuși, ei nu sunt lăsați niciodată fără prezența și susținerea Duhului lui Dumnezeu, care îi păzește ca nu cumva să cadă în disperare totală.4

Efeseni 1:13. Isaia 50:10. Psalmi 88. Psalmi 22:1. Psalmi 31:22. Psalmi 51:8,12. Psalmi 77:1-12. Cântarea Cântărilor 5:2-3,6. 1 Ioan 3:9. Iov 13:15. Psalmi 73:15,23. Isaia 54:7-10.

82. Când se manifestă părtășia slavei cu Hristos de care au parte membrii bisericii invizibile?

Părtășia în slavă pe care membrii bisericii invizibile o au cu Hristos se manifestă în această viață,1 imediat după moarte2 și, în final, ea este dusă la perfecțiune în ziua învierii și a judecății.3

2 Corinteni 3:18. Luca 23:43. 1 Tesaloniceni 4:17.

83. În ce constă părtășia slavei cu Hristos de care se bucură membrii bisericii invizibile?

Membrilor bisericii invizibile le sunt transmise în această viață primele roade ale slavei cu Hristos, întrucât ei sunt membre ale trupului Său, iar El este Capul. De aceea, în El, ei sunt părtași acelei slave pe care El o are pe deplin1 și, ca o arvună, ei se bucură de simțământul dragostei lui Dumnezeu,2 de pacea conștiinței, de bucuria în Duhul Sfânt și de nădejdea slavei.3 Tot astfel, pe de altă parte, pentru cei răi, simțământul mâniei răzbunătoare a lui Dumnezeu, chinurile conștiinței și o așteptare înfricoșată a judecății este începutul chinurilor lor, pe care le vor îndura după moarte.4

Efeseni 2:5. Romani 5:5. 2 Corinteni 1:22. Romani 5:1,2 . Romani 14:17. Geneza 4:13. Matei 27:4. Evrei 10:27 . Romani 2:9. Marcu 9:44.

84. Vor muri toți oamenii?

Întrucât omul a fost avertizat că moartea este plata păcatului,1 este rânduit ca toți oamenii să moară o singură dată,2 pentru că toți au păcătuit.3

Romani 6:23. Evrei 9:27. Romani 5:12.

85. De ce nu sunt eliberați de moarte cei neprihăniți, dacă moartea este plata păcatului și dacă ei știu că au toate păcatele iertate în Hristos?

Cei neprihăniți vor fi eliberați de moarte în ziua de apoi, și chiar în moarte ei sunt eliberați de boldul și blestemul ei1 așa încât, chiar dacă au parte de ea, ei sunt eliberați în mod perfect de păcat și de pierzare2 prin dragostea lui Dumnezeu,3 odată cu moartea, și sunt astfel făcuți capabili să înainteze în părtășia cu Hristos în slavă, în care ei vor intra imediat după moarte.4

1 Corinteni 15:26,55-57. Evrei 2:15. Isaia 57:1,2. 2 Împăraților 22:20. Apocalipsa 14:13. Efeseni 5:27. Luca 23:43. Filipeni 1:23.

86. În ce constă părtășia slavei cu Hristos de care se bucură membrii bisericii invizibile imediat după moartea lor?

Părtășia slavei cu Hristos, de care se bucură membrii bisericii invizibile imediat după moartea lor, constă în faptul că sufletele lor sunt aduse atunci la perfecțiune în sfințenie1 și sunt primite în cerurile cerurilor,2 unde privesc fața lui Dumnezeu în lumină și glorie,3 așteptând răscumpărarea deplină a trupurilor lor,4 care continuă să fie unite cu Hristos chiar și în moartea lor,5 și se odihnesc în mormintele lor ca și cum s-ar odihni pe niște paturi,6 până când, în ziua de apoi, vor fi reunite cu sufletele lor.7 Prin contrast, la moarte, sufletele celor răi sunt aruncate în Iad, unde rămân în chinuri și întuneric total, iar trupurile lor sunt păstrate în mormintele lor ca în închisoare, până la învierea și judecata din ziua de apoi.8

Evrei 12:23. 2 Corinteni 5:1,6,8. Filipeni 1:23. Faptele Apostolilor 3:21. Efeseni 4:10. 1 Ioan 3:2. 1 Corinteni 13:12. Romani 8:23. Psalmi 16:9. 1 Tesaloniceni 4:14. Isaia 57:2. Iov 19:26,27. Luca 16:23,24. Faptele Apostolilor 1:25. Iuda 1:6,7.

87. Ce trebuie să credem în ce privește învierea?

Noi trebuie să credem că în ziua de apoi va fi o înviere generală a morților, atât a celor drepți cât și a celor nedrepți.1 Atunci, cei care vor fi în viață vor fi schimbați într-o clipă și trupurile celor morți, care au fost puse în mormânt, se vor ridica din nou și se vor uni cu sufletele lor pe vecie, fiind înviați prin puterea lui Hristos.2 Prin Duhul lui Hristos și în virtutea învierii Sale în calitate de Căpetenie a lor, trupurile celor drepți vor fi înviate în putere, spirituale, incoruptibile, fiind transformate asemenea trupului Său glorios,3 pe când trupurile celor răi vor fi înviate de El spre ocară, întrucât El este Judecătorul pe care ei L-au batjocorit.4

Faptele Apostolilor 24:15. 1 Corinteni 15:51-53. 1 Tesaloniceni 4:15-17. Ioan 5:28,29. 1 Corinteni 15:21-

23,42-44. Filipeni 3:21. Ioan 5:27-29. Matei 25:33.

88. Ce urmează imediat după înviere?

Imediat după înviere va urma judecata generală și finală a îngerilor și a oamenilor.1 Ziua și ceasul acesteia nu este cunoscută de niciun om, așa încât toți oamenii trebuie să vegheze și să se roage, fiind gata întotdeauna pentru venirea Domnului.2

2 Petru 2:4. Iuda 1:6,7,14,15. Matei 25:46. Matei 24:36,42,44. Luca 21:35,36.

89. Ce li se va face celor răi în Ziua Judecății?

În Ziua Judecății, cei răi vor fi așezați la stânga lui Hristos1 și, ca urmare a dovezilor clare și a convingerii depline adusă de propriile conștiințe,2 aceștia vor primi sentința înfricoșătoare dar dreaptă a condamnării, care va fi pronunțată împotriva lor.3 Pe baza acesteia, ei vor fi aruncați din prezența favorabilă a lui Dumnezeu și izolați de părtășia glorioasă cu Hristos, cu sfinții Săi și cu toți îngerii sfinți, fiind aruncați imediat în Iad pentru a fi pedepsiți veșnic cu chinuri de nedescris, atât trupește cât și sufletește, împreună cu diavolul și îngerii lui.4

Matei 25:33. Romani 2:15,16. Matei 25:41-43. Luca 16:26. 2 Tesaloniceni 1:8,9.

90. Ce li se va face celor neprihăniți în Ziua Judecății?

În Ziua Judecății, cei neprihăniți, fiind răpiți de Hristos pe norii cerului,1 vor fi așezați la dreapta Sa și acolo vor fi recunoscuți și achitați drept nevinovați în mod deschis,2 se vor alătura Lui în judecata îngerilor și oamenilor reprobați3 și vor fi primiți în ceruri,4 unde vor fi eliberați pe deplin și pentru totdeauna de orice păcat și ticăloșie,5 umpluți cu bucurii de neconceput,6 făcuți perfect sfinți și fericiți atât în trup cât și în suflet, în compania nenumăraților sfinți și a îngerilor sfinți,7 dar în mod special în vederea și bucuria nemijlocită a lui Dumnezeu Tatăl, a Domnului nostru Isus Hristos și a Duhului Sfânt, pentru toată

veșnicia.8 Aceasta este părtășia perfectă și deplină de care se vor bucura membrii bisericii invizibile alături de Hristos, în slavă, la înviere și în Ziua Judecății.

1 Tesaloniceni 4:17. Matei 10:32. Matei 25:33. 1 Corinteni 6:2,3. Matei 25:34,46. Efeseni 5:27. Apocalipsa 14:13. Psalmi 16:11. Evrei 12:22,23. 1 Ioan 3:2. 1 Corinteni 13:12. 1 Tesaloniceni 4:17,18.

91. Ce anume cere Dumnezeu de la om?

Dumnezeu cere de la om ascultare față de voia Sa revelată.1

Romani 12:1,2. Mica 6:8. 1 Samuel 15:22.

92. Ce a revelat Dumnezeu la început ca regulă a ascultării omului față de El?

Dincolo de porunca specială de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și rău-lui, regula ascultării care i-a fost revelată lui Adam în starea de inocență și, prin el, întregii omenirii, a fost legea morală.1

Geneza 1:26,27. Geneza 2:17. Romani 2:14,15. Romani 10:5.

93. Ce este Legea morală?

Legea morală este declarația voii lui Dumnezeu față de omenire, călăuzind și obligând astfel pe fiecare om la conformarea și ascultarea personală, perfectă și perpetuă de ea, în esența și înclinația întregului om, suflet și trup,1 și la împlinirea tuturor acelor îndatoriri ale sfințeniei și neprihănirii pe care omul le datorează lui Dumnezeu și semenilor,2 având făgăduința vieții atașată acestei împliniri perfecte, dar și avertismentul morții în cazul încălcării ei.3

Deuteronom 5:1-3,31,33. Luca 10:26,27. Galateni 3:10. 1 Tesaloniceni 5:23. Luca 1:75. Faptele Apostolilor 14:16 . Romani 10:5. Galateni 3:10,12.

94. Există vreo utilitate a legii morale pentru om de la căderea lui în păcat?

Chiar dacă, după căderea în păcat, niciun om nu poate obține neprihănirea și viața veșnică prin legea morală,1 totuși aceasta este foarte utilă, atât într-un mod comun tuturor oamenilor, cât și într-un mod specific fie celor neregenerați, fie celor regenerați.2

Romani 8:3. Galateni 2:16. 1 Timotei 1:8.

95. La ce le este de folos legea morală tuturor oamenilor?

Legea morală le este utilă tuturor oamenilor pentru a-i informa despre natura sfântă și despre voia lui Dumnezeu,1 despre responsabilitățile și obligațiile lor de a umbla în acord cu această lege,2 pentru a-i convinge de incapacitatea lor de a o păzi și de contaminarea păcătoasă a naturii, inimii și vieților lor.3 Legea mai este folositoare pentru a-i smeri în conștientizarea păcatului și ticăloșiei lor,4 și astfel pentru a-i ajuta să aibă o perspectivă mai clară a nevoii lor de a-L avea pe Hristos5 și perfecțiunea ascultării Lui.6

Levitic 11:44,45. Levitic 20:7-8. Romani 7:12. Mica 6:8. Iacov 2:10,11. Psalmi 19:11,12. Romani 3:20. Romani 7:7. Romani 3:9,23. Galateni 3:21,22. Romani 10:4.

96. La ce este de folos în special legea morală pentru oamenii neregenerați?

Legea morală este utilă pentru cei neregenerați pentru a le trezi conștiințele așa încât să fugă de mânia viitoare1 și pentru a-i atrage la Hristos2 sau, în cazul continuării lor în starea și pe căile păcatului, pentru a-i lăsa fără scuză3 și sub blestemul Legii.4

1 Timotei 1:9,10. Galateni 3:24. Romani 1:20. Romani 2:15. Galateni 3:10.

97. Ce folosință specială are legea morală pentru cei regenerați?

Chiar dacă cei ce sunt regenerați și cred în Hristos sunt eliberați de legea morală ca legământ al faptelor,1 așa încât ei nu sunt nici îndreptățiți2 și nici condamnați prin ea,3 totuși, în afara folosințelor generale ale acesteia, care sunt comune tuturor oamenilor, legea morală le este în special de folos celor credincioși pentru a le arăta cât de mult sunt îndatorați lui Hristos pentru că a împlinit-o și pentru că a îndurat blestemul Legii în locul și spre binele lor.4 De asemenea, ca urmare a acestui lucru, legea morală îi îndeamnă să manifeste și mai multă recunoștință5 și să își exprime mulțumirea printr-o grijă mai mare de a se conforma Legii ca regulă a ascultării lor.6

Romani 6:14. Romani 7:4,6. Galateni 4:4,5. Romani 3:20 . Galateni 5:23. Romani 8:1. Romani 7:24,25. Romani 8:3-,4. Galateni 3:13,14. Luca 1:68,69,74,75. Coloseni 1:12-14. Romani 7:22. Romani 12:2. Tit 2:11-14.

98. Unde se află cuprinsă pe scurt legea morală?

Legea morală este prezentată sumar în Cele 10 Porunci, care au fost date prin vocea lui Dumnezeu pe Muntele Sinai și scrise de El pe două table de piatră,1 așa cum sunt lăsate în scris în capitolul 20 din cartea Exod. Primele patru Porunci conțin responsabilitățile noastre față de Dumnezeu, iar celelalte șase conțin responsabilitățile noastre față de oameni.2

Deuteronom 10:4. Exod 34:1-4. Matei 22:37,38,40.

99. Ce reguli trebuie păzite pentru înțelegerea corectă a Celor 10 Porunci?

Pentru înțelegerea corectă a Celor 10 Porunci trebuie respectate următoarele reguli: 1. Legea este perfectă și obligă orice om la conformarea totală în întreaga ființă față de neprihănirea cerută de ea, această ascultare trebuind să fie întreagă și fără întrerupere. Astfel, ea cere perfecțiunea totală în orice îndatorire și interzice până și cea mai mică măsură a oricărui păcat.1 2. Legea este duhovnicească, așa încât ea are aplicabilitate asupra

minții, voinței, dorințelor, sentimentelor și tuturor celorlalte puteri ale sufletului, ca și asupra cuvintelor, faptelor și atitudinilor.2 3. Unul și același lucru este cerut sau interzis în mai multe porunci, chiar dacă este privit din perspective diferite.3 4. Acolo unde este poruncită o responsabilitate, păcatul contrar acelei responsabilități este interzis,4 iar acolo unde este interzis un păcat, se presupune că responsabilitatea contrară lui este poruncită.5 Tot așa, unde este atașată o făgăduință, este inclus și avertismentul contrar ei,6 și unde este atașat un avertisment, făgăduința contrară acestuia este inclusă.7 5. Ceea ce Dumnezeu interzice nu poate fi permis niciodată,8 iar ceea ce El poruncește constituie întotdeauna responsabilitatea noastră.9 Totuși, nu toate responsabilitățile specifice trebuie îndeplinite în fiecare moment.10 6. Atunci când este vorba de un anumit păcat sau de o anumită îndatorire, toate lucrurile legate de el sunt cuprinse în aceasta, alături de toate cauzele, mijloacele, ocaziile, manifestările și lucrurile care provoacă acel păcat sau acea îndatorire.11 7. Noi avem obligația ca, în ceea ce ne este nouă interzis sau poruncit, să ne străduim, fiecare în locul lui, să îi determinăm pe ceilalți să evite sau să împlinească acele lucruri, potrivit cu responsabilitatea și poziția acelor persoane.12 8. Potrivit cu pozițiile și chemările noastre, suntem obligați să venim în ajutorul celorlalți atunci când vor să împlinească lucrurile ce le sunt poruncite,13 dar să fim atenți ca nu cumva să devenim părtași cu ei în ceea ce le este interzis.14

Psalmi 19:7. Iacov 2:10. Matei 5:21,22. Romani 7:14. Deuteronom 6:5. Matei 5:21,22,27,28,33,34,37-39,43,44. Matei 22:37-39. Coloseni 3:5. Amos 8:5. Proverbele 1:19. 1 Timotei 6:10. Isaia 58:13. Deuteronom 6:13. Matei 4:9,10. Matei 15:4-6. Matei 5:21-25. Efeseni 4:28 . Exod 20:12. Proverbele 30:17. Ieremia 18:7,8. Exod 20:7. Psalmi 15:1,4,5. Psalmi 24:4-5. Iov 13:7. Iov 36:21. Romani 3:8. Evrei 11:25. Deuteronom 4:8,9. Matei 12:7. Matei 5:21,22,27,28. Matei 15:4-6. Evrei 10:24,25. 1 Tesaloniceni 5:22,23. Galateni 5:26.

Coloseni 3:21. Exod 20:10. Levitic 19:17. Geneza 18:19. Iosua 24:15. Deuteronom 6:6,7. 2 Corinteni 1:24. 1 Timotei 5:22.

100. Care sunt lucrurile speciale de care trebuie să ținem cont în Cele 10 Porunci?

Atunci când privim la Cele 10 Porunci, suntem chemați să luăm aminte la prefața, la substanța Poruncilor și la diferitele motivații atașate unora dintre ele, care au ca scop să le întărească.

101. Care este prefața Celor 10 Porunci?

Prefața Celor 10 Porunci este cuprinsă în următoarele cuvinte: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei”.1 Prin aceasta, Dumnezeu Și-a arătat suveranitatea întrucât este Iehova, Dumnezeul veșnic, neschimbător și atotputernic,2 existând în ființa Sa din și în Sine,3 și dând viață tuturor cuvintelor4 și faptelor Sale.5 De asemenea, El este un Dumnezeu al legământului, căci așa cum a făcut legământ cu Israelul în vechime, tot așa face cu întreg poporul Său de acum.6 El este Acela care i-a eliberat pe israeliți din robia egipteană și tot așa ne-a eliberat pe noi din robia spirituală.7 De aceea, avem obligația de a-L considera drept singurul nostru Dumnezeu și de a păzi toate poruncile Sale.8

Exod 20:2. Isaia 44:6. Exod 3:14. Exod 6:3. Faptele Apostolilor 17:24,28. Geneza 17:7. Romani 3:29. Luca 1:74,75. 1 Petru 1:15-18. Levitic 18:30. Levitic 19:37.

102. Care este esența celor patru Porunci care conțin responsabilitățile noastre față de Dumnezeu?

Esența celor patru Porunci care conțin responsabilitățile noastră față de Dumnezeu este aceea de a-L iubi pe Domnul Dumnezeul nostru cu toată inima, cu tot sufletul, cu toată puterea și cu toată mintea.1

Luca 10:27.

103. Care este prima Poruncă?

Prima poruncă este: „Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine!”1

Exod 20:3.

104. Care sunt responsabilitățile cerute în prima Poruncă?

Responsabilitățile cerute prin prima Poruncă constau din a-L cunoaște și recunoaște pe Dumnezeu drept singurul Dumnezeu adevărat și Dumnezeul nostru,1 din a-I aduce închinare și a-L glorifica în consecință;2 din a ne gândi3 și medita la El;4 din a ne aminti de El5 și a-L prețui mult;6 din a-L onora,7 adora,8 alege,9 iubi10 și dori;11 din a ne teme de El,12 a crede în El,13 a ne pune încrederea14 și a nădăjdui în El;15 din a ne găsi încântarea în El16 și a ne bucura de El;17 din a fi zeloși pentru El;18 din a-L chema, dându-I toată lauda și mulțumirea,19 și din a-I aduce toată ascultarea și punerea cu întreaga ființă,20 fiind sârguincioși în toate lucrurile așa încât să Îi fim pe plac,21 și din a fi întristați atunci când Îl jignim în orice fel.22 De asemenea, suntem chemați să umblăm smeriți cu El.23

1 Cronici 28:9. Deuteronom 26:17. Isaia 43:10. Ieremia 14:22. Psalmi 29:2. Psalmi 95:6,7. Matei 4:10. Maleahi 3:16. Psalmi 63:6. Ecclesiast 12:1. Psalmi 71:19. Maleahi 1:6. Isaia 45:23. Iosua 24:15,22. Deuteronom 6:5. Psalmi 73:25. Isaia 8:13. Exod 14:31. Isaia 26:4. Psalmi 130:7. Psalmi 37:4. Psalmi 32:11. Romani 12:11. Numeri 25:11. Filipeni 4:6. Ieremia 7:28 . Iacov 4:7. 1 Ioan 3:22. Ieremia 31:18. Psalmi 119:136. Mica 6:8.

105. Care sunt păcatele interzise prin prima Poruncă?

Păcatele interzise prin prima Poruncă sunt: ateismul, constând în negarea sau refuzul de a avea un Dumnezeu;1 idolatria, constând în a avea sau a ne închina la mai mulți dumnezei, sau avea orice dumnezeu în afara singurului Dumnezeu adevărat;2 a nu-L avea și a nu-L recunoaște ca Dumnezeul nostru;3 omisiunea sau

ignorarea oricărei responsabilități față de El, care este cerută în această poruncă;4 ignoranța;5 uitarea;6 concepțiile greșite,7 opiniile greșite,8 gândurile nevrednice și rele cu privire la El;9 amestecul curajos și curios în lucrurile care sunt tainele Sale;10 orice profanitate;11 ura față de Dumnezeu;12 dragostea de sine;13 umblarea egoistă14 și toate celelalte plăsmuiri necuvenite și lipsite de moderație ale minții, voinței sau simțămintelor noastre, când sunt îndreptate către alte lucruri, ca și punerea acestora în locul Lui în întregime sau în parte;15 credulitatea deșartă;16 necredința;17 erezia;18 credința greșită;19 neîncrederea în El;20 disperarea;21 lipsa de disponibilitate de a fi corectați;22 lipsa de sensibilitate atunci când ne aflăm sub disciplină;23 împietrirea inimii;24 mândria;25 aroganța;26 siguranța firească;27 ispitirea lui Dumnezeu;28 folosirea mijloacelor nedrepte29 și încrederea în mijloace legitime în locul încrederii în Dumnezeu;30 bucuriile și încântările carnale;31 zelul corupt, orb și indiscret;32 starea de căldicel;33 starea de moarte în lucrurile lui Dumnezeu;34 înstrăinarea noastră și abandonarea lui Dumnezeu;35 rugăciunea sau acordarea oricărei închinări religioase către sfinți, îngeri sau orice alte ființe;36 orice legături și contacte cu diavolul;37 orice luare aminte la sugestiile diavolului;38 punerea oamenilor ca domni peste credința și conștiința noastră;39 tratarea cu superficialitate și disprețuirea lui Dumnezeu și a poruncilor Lui;40 împotrivirea față de Duhul și întristarea Lui;41 atitudinea de nemulțumire și nerăbdare față de acțiunile lui Dumnezeu, manifestată prin acuzațiile nebunești îndreptate către El pentru acele lucruri nefavorabile pe care El le aduce asupra noastră;42 oferirea laudei pentru orice lucru bun pe care îl avem sau îl putem face și atribuirea meritelor pentru acestea către noroc,43 idoli,44 noi înșine45 sau orice altă făptură.46

Psalmi 14:1; Efeseni 2:12. Ieremia 2:27-28; 1 Tesaloniceni 1:9. Psalmi 81:11. Isaia 43:22-24. Ieremia 4:22; Osea 4:1, 6. Ieremia 2:32. Faptele Apostolilor 17:23, 29. Isaia 40:18. Psalmi 50:21. Deuteronom 29:29. Tit 1:16.

Evrei 12:16. Romani 1:30. 2 Timotei 3:2. Filipeni 2:21. 1 Ioan 2:15,16. 1 Samuel 2:29. Coloseni 3:2,5. 1 Ioan 4:1. Evrei 3:12. Galateni 5:20. Tit 3:10. Faptele Apostolilor 26:9. Psalmi 78:22. Geneza 4:13. Ieremia 5:3. Isaia 42:25. Romani 2:5. Ieremia 13:15. Psalmi 19:13. Țefania 1:12. Matei 4:7. Romani 3:8. Ieremia 17:5. 2 Timotei 3:4. Galateni 4:17. Ioan 16:2. Romani 10:2. Luca 9:54,55. Apocalipsa 3:16. Apocalipsa 3:1. Ezechiel 14:5. Isaia 1:4,5. Romani 1:25. Romani 10:13,14. Osea 4:12. Faptele Apostolilor 10:25,26. Apocalipsa 19:10. Matei 4:10. Coloseni 2:18. Levitic 20:6. 1 Samuel 28:7,11. 1 Cronici 10:13,14. Faptele Apostolilor 5:3. 2 Corinteni 1:24. Matei 23:9. Deuteronom 32:15. 2 Samuel 12:9. Proverbele 13:13. Faptele Apostolilor 7:51. Efeseni 4:30. Psalmi 73:2-3,13-15,22. Iov 1:22. 1 Samuel 6:7-9. Daniel 5:23. Deuteronom 8:17. Daniel 4:30. Habacuc 1:16.

106. Ce suntem învățați în special prin cuvintele „în afară de Mine” din prima Poruncă?

Aceste cuvinte – „în afară de Mine” – sau în afara feței Mele, conținute în prima Poruncă, ne învață că Dumnezeu, care vede toate lucrurile, observă în mod special și este foarte dezgustat de păcatul nostru de a avea un alt dumnezeu. De aceea, a avea un alt dumnezeu este ca și cum L-am abandonat pe El și agravează încălcarea acestei porunci, făcând din acest păcat cea mai îndrăzneață provocare la adresa Lui.1 De asemenea, aceste cuvinte ne îndeamnă ca orice facem în slujirea Lui, să facem ca înaintea feței Lui.2

Ezechiel 8:5-18. Psalmi 44:20,21. 1 Cronici 28:9.

107. Care este Porunca a doua?

Porunca a doua este: „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în

apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele”.1

Exod 20:4-6.

108. Care sunt responsabilitățile cerute în Porunca a doua?

Responsabilitățile cerute prin Porunca a doua constau în a primi, respecta și păstra curată toată închinarea religioasă și toate rânduielile pe care Dumnezeu le-a instituit prin Cuvântul Său,1 în special rugăciunea și mulțumirile în Numele lui Hristos,2 citirea, predicarea și auzirea Cuvântului,3 administrarea și primirea sacramentelor,4 conducerea și disciplina bisericii,5 slujirea și păzirea bisericii,6 postul religios,7 jurământul pe Numele lui Dumnezeu8 și promisiunile făcute Lui,9 ca și dezaprobarea, detestarea și împotrivirea față de orice închinare falsă10 și, potrivit cu poziția și chemarea fiecăruia, îndepărtarea închinării false și a tuturor monumentelor idolatriei.11

Deuteronom 32:46,47. Matei 28:20. Faptele Apostolilor 2:42. 1 Timotei 6:13,14. Filipeni 4:6. Efeseni 5:20. Deuteronom 17:18,19. Faptele Apostolilor 15:21. 2 Timotei 4:2. Iacov 1:21,22. Matei 28:19. 1 Corinteni 11:23-30. Matei 16:19. Matei 18:15-17. 1 Corinteni 5. 1 Corinteni 12:28. Efeseni 4:11,12. 1 Timotei 5:17,18. 1 Corinteni 9:1-15. Ioel 2:12,13. 1 Corinteni 7:5. Deuteronom 6:13. Isaia 19:21. Psalmi 76:11. Faptele Apostolilor 17:16,17. Psalmi 16:4. Deuteronom 7:5. Isaia 30:22.

109. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a doua?

Păcatele interzise prin Porunca a doua constau din: orice plăsmuire,1 sfătuire,2 poruncă,3 folosire4 sau aprobare în orice

fel a vreunei închinări religioase care nu este instituită de Dumnezeu;5 tolerarea oricărei religii false; facerea oricărei reprezentări a lui Dumnezeu, a tuturor sau a oricăreia dintre cele trei Persoane ale Dumnezeirii, fie interior, în mințile noastre, fie exterior, prin orice fel de imagine sau asemănare cu orice creatură;6 orice fel de închinare la adresa acestora7 sau a lui Dumnezeu în ele sau prin ele;8 facerea oricărei reprezentări a zeităților născocite9 și orice închinare la adresa acestora și orice slujire a lor;10 orice închipuiri superstițioase,11 orice corupere a închinării lui Dumnezeu,12 orice adăugire la aceasta sau scoatere din ea,13 indiferent dacă este inventată sau asumată de noi înșine,14 ori primită prin tradiție din partea altora,15 chiar dacă survine sub pretenția de lucru din vechime,16 că ar fi vreun obicei17 sau devoțiune,18 chiar dacă are intenție bună sau orice alte pretenții de acest fel;19 simonia;20 sacrilegiile;21 orice ignorare,22 tratare arogantă,23 împiedicare24 și împotrivire față de închinarea25 și rânduielile pe care Dumnezeu le-a lăsat.26

Numeri 15:39. Deuteronom 13:6-8. Osea 5:11. Mica 6:16. 1 Împăraților 11:33. 1 Împăraților 12:33. Deuteronom 12:30-32. Deuteronom 13:6-12. Zaharia 13:2,3. Apocalipsa 2:2,14,15,20. Apocalipsa 17:12,16,17. Deuteronom 4:15-19. Faptele Apostolilor 17:29. Romani 1:21-23,25. Daniel 3:18. Galateni 4:8. Exod 32:5. Exod 32:8. 1 Împăraților 18:26,28. Isaia 65:11. Faptele Apostolilor 17:22. Coloseni 2:21-23. Maleahi 1:7,8,14. Deuteronom 4:2. Psalmi 106:39. Matei 15:9. 1 Petru 1:18. Ieremia 44:17. Isaia 65:3-5. Galateni 1:13,14. 1 Samuel 13:11,12. 1 Samuel 15:21. Faptele Apostolilor 8:18. Romani 2:22. Maleahi 3:8. Exod 4:24-26. Matei 22:5. Maleahi 1:7,13. Matei 23:13. Faptele Apostolilor 13:44,45. 1 Tesaloniceni 2:15,16.

110. Care sunt motivele ce însoțesc Porunca a doua, cu rolul de a o întări?

Motivele atașate celei de-a doua Porunci, cu scopul de a o întări, conținute în aceste cuvinte – „căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele”1 – se referă, dincolo de suveranitatea lui Dumnezeu peste noi și de faptul că noi suntem ai Lui,2 la zelul Lui fierbinte pentru propria închinare3 și la indignarea Lui răzbunătoare împotriva oricărei închinări false, pe care o consideră curvie spirituală.4 El îi socotește pe cei ce încalcă această poruncă ca pe unii care Îl urăsc și îi avertizează cu pedepsirea de-a lungul a mai multe generații,5 prețuindu-i în același timp pe cei care respectă închinarea la El ca pe aceia care Îl iubesc și păzesc poruncile Lui, făgăduind îndurarea Lui peste multe generații de după ei.6

Exod 20:5,6. Psalmi 45:11. Apocalipsa 20:3,4. Exod 34:13,14. 1 Corinteni 10:20-22. Ieremia 7:18-20. Ezechiel 16:26,27. Deuteronom 32:16-20. Osea 2:2-4. Deuteronom 5:29.

111. Care este Porunca a treia?

Porunca a treia este: „Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu-l va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui”.1

Exod 20:7.

112. Ce anume este cerut în Porunca a treia?

Porunca a treia cere ca Numele lui Dumnezeu, titlurile Sale, atributele,1 rânduielile,2 Cuvântul,3 sacramentele,4 rugăciunea,5 jurămintele,6 făgăduințele,7 voia,8 lucrările Sale9 și orice altceva există prin care El ni Se face cunoscut, să fie folosite cu sfințenie și reverență în gândire,10 meditație,11 cuvânt12 și scris,13 printr-o viață sfântă14 și în conversații evlavioase,15 spre gloria lui Dumnezeu16 și spre binele nostru17 și al celorlalți.18

Matei 6:9. Deuteronom 28:58. Psalmi 29:2. Psalmi 68:4. Apocalipsa 15:3,4. Maleahi 1:14. Ecclesiast 5:1. Psalmi 138:2. 1 Corinteni 11:24,25,28,29. 1 Timotei 2:8. Ieremia 4:2. Ecclesiast 5:2,4-6. Faptele Apostolilor 1:24,26. Iov 36:24. Maleahi 3:16. Psalmi 8:1,3,4,9. Coloseni 3:17. Psalmi 105:2,5. Psalmi 102:18. 1 Petru 3:15. Mica 4:5. Filipeni 1:27. 1 Corinteni 10:31. Ieremia 32:39. 1 Petru 2:12.

113. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a treia?

Păcatele interzise prin Porunca a treia sunt următoarele: nefolosirea Numelui lui Dumnezeu așa cum este cerut;1 abuzul la adresa Numelui lui Dumnezeu într-un fel ignorant,2 zadarnic,3 lipsit de reverență, profan,4 superstițios5 sau rău, menționând nepotrivit sau folosind titlurile, atributele,6 rânduielile7 și lucrările Sale8 prin blasfemie9 sau sperjur;10 toate blestemele păcătoase,11 jurămintele,12 promisiunile13 și încălcarea voii Lui;14 încălcarea promisiunilor și a jurămintelor noastre față de El, dacă acestea au fost făcute legitim,15 sau împlinirea lor, dacă erau nepotrivite;16 murmurul și certurile17 ori cercetarea curioasă18 și aplicarea greșită a hotărârilor19 și actelor providenței20 lui Dumnezeu; interpretarea greșită,21 aplicarea greșită22 sau orice modalitate de a perverti Cuvântul lui Dumnezeu sau orice parte a acestuia;23 gesturile profane,24 întrebările curioase sau nefolositoare, discuțiile deșarte sau promovarea unor doctrine false;25 abuzul la adresa oricărui lucru conținut în Numele lui Dumnezeu prin lucruri ispititoare26 sau pofte și practici păcătoase;27 vorbirea de rău,28 batjocura,29 ponegrirea30 sau orice fel de împotrivire față de adevărul, harul și căile lui Dumnezeu;31 a face o mărturisire a credinței într-un mod ipocrit sau cu scopuri rele;32 a ne rușina de credință și de Dumnezeu,33 sau a aduce ocară Numelui lui Dumnezeu prin umblarea în neascultare,34 neînțelept,35 neroditor36 sau jignitor37 la adresa Lui,38 ori abandonarea Lui.39

Maleahi 2:2. Faptele Apostolilor 17:23. Proverbele 30:9. Maleahi 1:6,7,12. Maleahi 3:14. 1 Samuel 4:3-5. Ieremia 7:4,9,10,14,31. Coloseni 2:20-22. 2 Împăraților 18:30,35. Exod 5:2. Psalmi 139:20. Psalmi 50:16,17. Psalmi 50:16,17. Isaia 5:12. 2 Împăraților 19:22. Levitic 24:11. Zaharia 5:4. Zaharia 8:17. 1 Samuel 17:43. 2 Samuel 16:5. Ieremia 5:7. Ieremia 23:10. Deuteronom 23:18. Faptele Apostolilor 23:12,14. Estera 3:7. Estera 9:24. Psalmi 22:18. Psalmi 24:4. Ezechiel 17:16,18,19. Marcu 6:26. 1 Samuel 25:22,32-34. Romani 9:14,19,20. Deuteronom 29:29. Romani 3:5,7. Romani 6:1-2. Ecclesiast 8:11. Ecclesiast 9:3. Psalmi 39. Matei 5:21-48. Ezechiel 13:22. 2 Petru 3:16. Matei 22:24-31. Isaia 22:18. Ieremia 23:34,36,38. 1 Timotei 1:4,6,7. 1 Timotei 6:4,5,20. 2 Timotei 2:14. Tit 3:9. Deuteronom 18:10-14. Faptele Apostolilor 19:13. 2 Timotei 4:3,4. Romani 13:13,14. 1 Împăraților 21:9,10. Iuda 1:4. Faptele Apostolilor 13:45. 1 Ioan 3:12. Psalmi 1:1. 2 Petru 3:3. 1 Petru 4:4. Faptele Apostolilor 4:18. Faptele Apostolilor 13:45,46,50. Faptele Apostolilor 19:9. 1 Tesaloniceni 2:16 . Evrei 10:29. 2 Timotei 3:5. Matei 6:1,2,5,16. Matei 23:14. Marcu 8:38. Psalmi 73:14,15. 1 Corinteni 6:5,6. Efeseni 5:15-17. Isaia 5:4. 2 Petru 1:8,9. Romani 2:23,24. Galateni 3:1,3. Evrei 6:6.

114. Care sunt motivele ce însoțesc Porunca a treia?

Motivele atașate celei de-a treia Porunci prin cuvintele „Domnul, Dumnezeul tău” și „căci Domnul nu-l va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui”,1 sunt că, întrucât El este Domnul și Dumnezeul nostru, Numele Lui nu trebuie profanat sau abuzat în niciun fel de către noi.2 Aceste lucruri trebuie păzite cu atât mai mult cu cât El nu îi va achita și nu îi va scuti în niciun caz pe cei ce încalcă această Poruncă, și nu-i va lăsa să scape de judecata Sa dreaptă,3 chiar dacă mulți astfel de oameni pot scăpa de disciplina și pedepsele din partea oamenilor.4

Exod 20:7. Levitic 19:12. Ezechiel 36:21-23. Deuteronom 28:58,59. Zaharia 5:2-4. 1 Samuel 2:12,17,22,24. 1 Samuel 3:18.

115. Care este Porunca a patra?

Porunca a patra este: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o”.1

Exod 20:8-11.

116. Ce este cerut în Porunca a patra?

Porunca a patra cere din partea tuturor oamenilor sfințirea și păzirea sfântă pentru Dumnezeu a acelor vremuri pe care El le-a rânduit în Cuvântul Său, în mod expres o întreagă zi din cele șapte ale săptămânii. De la începutul lumii și până la învierea lui Hristos, aceasta a fost a șaptea zi a săptămânii, iar de la învierea lui Hristos și până la sfârșitul lumii, aceasta este prima zi a săptămânii, Sabatul creștin,1 fiind denumită în Noul Testament ziua Domnului.2

Deuteronom 5:12,14,18. Geneza 2:2,3. 1 Corinteni 16:1,2 . Faptele Apostolilor 20:7. Matei 5:17,18. Isaia 56:2,4,6,7. Apocalipsa 1:10.

117. Cum trebuie sfințit Sabatul, sau ziua Domnului?

Sabatul sau ziua Domnului trebuie sfințit printr-o odihnă sfântă în întreaga zi,1 abținându-ne nu doar de la acele lucrări care sunt în orice moment păcătoase, ci și de la acele activități lumești și recreații care sunt legitime în orice alte zile.2 Noi suntem chemați să ne bucurăm de petrecerea acestei întregi zile (cu

excepția situațiilor când trebuie să ne implicăm în munci absolut necesare și în lucrări de binefacere)3 în exerciții publice și private ale închinării înaintea lui Dumnezeu.4 În acest scop, trebuie să ne pregătim inimile și să abandonăm în mod adecvat ocupațiile noastre lumești, cu sârguință, moderație și prudență, așa încât să putem fi cât mai liberi și pregătiți pentru responsabilitățile acestei zile.5

Exod 20:8,10. Exod 16:25-28. Neemia 13:15-22. Ieremia 17:21,22. Matei 12:1-13. Isaia 58:13,14. Isaia 66:23. Luca 4:16. Faptele Apostolilor 20:7. 1 Corinteni 16:1,2. Psalmi 92. Levitic 23:3. Exod 16:22,25,26,29. Exod 20:8 . Luca 23:54,56. Neemia 13:19.

118. De ce este sarcina păzirii Sabatului îndreptată în special către capii de familii sau către alți superiori?

Sarcina de păzire a Sabatului este îndreptată mai mult către capii de familii sau alți superiori, întrucât ei au obligația să îl păzească nu doar pentru ei înșiși, ci să se și îngrijească să fie păzit de toți cei ce sunt sub autoritatea lor, și asta pentru că ei sunt adesea înclinați să-i împiedice pe aceștia în păzirea Sabatului, prin a le da diverse lucruri de făcut în această zi.1

Exod 20:10. Exod 23:12. Iosua 24:15. Neemia 13:15,17. Ieremia 17:20-22.

119. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a patra?

Păcatele interzise prin Porunca a patra constau din următoarele: orice omisiune a responsabilităților poruncite;1 orice împlinire a acestora într-o manieră nepăsătoare, neglijentă sau inutilă, sau împlinirea lor lipsită de bunăvoință;2 orice profanare a zilei Domnului prin lenevie și prin a face ceea ce este păcătos;3 orice lucrare, orice cuvinte sau gânduri inutile în legătură cu lucrurile pământești și recreațiile noastre.4

Ezechiel 22:26. Faptele Apostolilor 15:7,9. Ezechiel 33:30-32. Amos 8:5. Maleahi 1:13. Ezechiel 23:38.

Ieremia 17:24,27. Isaia 58:13.

120. Care sunt motivele ce însoțesc Porunca a patra, pentru a o întări?

Motivele atașate Poruncii a patra, cu scopul de a o întări, sunt preluate din echitatea acesteia, anume că Dumnezeu ne permite să folosim șase zile din șapte pentru treburile noastre, rezervând o singură zi pentru Sine, poruncind: „Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău”.1 Dumnezeu afirmă că acea zi este proprietatea specială a Sa: „ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău”.2 Vedem aceasta și din exemplul lui Dumnezeu, care „în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit”, ca și din faptul că El a binecuvântat acea zi, nu doar prin sfințirea ei pentru a fi o zi a slujirii Lui, ci și prin a o rândui ca să fie un mijloc de binecuvântare a noastră prin sfințirea ei de către noi: „de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o”.3

Exod 20:9. Exod 20:10. Exod 20:11.

121. De ce începe Porunca a patra cu expresia „adu-ți aminte”?

Expresia „adu-ți aminte” este pusă la începutul Poruncii a patra1 parțial datorită marelui beneficiu pe care îl avem amintindu-ne de ea, fiind astfel ajutați în pregătirea noastră de a o păzi.2 Păzind-o, vom fi în situația de a păzi mai bine tot restul Poruncilor3 și de a continua într-o amintire mulțumitoare a celor două mari binecuvântări ale creației și răscumpărării, care constituie o prezentare prescurtată a religiei creștine.4 Pe de altă parte, ea este pusă la începutul Poruncii parțial pentru că noi suntem înclinați să uităm de ea,5 întrucât în sprijinul ei se găsește mai puțină revelație a naturii,6 și totuși ea înfrânează libertatea noastră firească de a ne îndrepta atenția către lucruri care sunt legitime în alte zile.7 De altfel, ea survine o singură dată în cele șapte zile ale săptămânii, și până la ea sunt multe lucruri în lumea aceasta care trebuie făcute, iar mințile noastre sunt mult prea

adesea abătute de la a se gândi la ea, fie în ce privește pregătirea pentru ea, fie în ce privește sfințirea ei.8 De asemenea, Satana se străduiește prin șiretlicurile lui să șteargă slava și chiar amintirea acestei zile, pentru a da naștere astfel necredinței de orice fel și lipsei evlaviei.9

Exod 20:8. Exod 16:23. Luca 23:54,56. Marcu 15:42. Neemia 13:19. Psalmi 92:13,14. Ezechiel 20:12,19,20. Geneza 2:2,3. Psalmi 118:22,24. Faptele Apostolilor 4:10,11. Apocalipsa 1:10. Ezechiel 22:26. Neemia 9:14. Exod 34:21. Deuteronom 5:14-15. Amos 8:5. Plângerile 1:7. Ieremia 17:21-23. Neemia 13:15-23.

122. Care este esența celor șase Porunci care conțin responsabilitățile noastre față de oameni?

Esența celor șase Porunci care conțin responsabilitățile noastre față de oameni este să îl iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine1 și să ne purtăm cu oamenii așa cum ne-ar plăcea ca ei să se poarte cu noi.2

Matei 22:39. Matei 7:12.

123. Care este Porunca a cincea?

Porunca a cincea este: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău”.1

Exod 20:12.

124. Ce se înțelege prin tată și mamă în Porunca a cincea?

Prin tată și mamă se înțeleg în Porunca a cincea nu doar părinții naturali,1 ci toți superiorii ca vârstă2 și daruri,3 și în special cei care, prin rânduiala lui Dumnezeu, sunt puși asupra noastră în poziții de autoritate, fie în familie,4 în biserică5 sau în societate.6

Proverbele 23:22-25. Efeseni 6:1,2. 1 Timotei 5:1,2. Geneza 4:20-22. Geneza 45:8. 2 Împăraților 5:13. 2 Împăraților 2:12. 2 Împăraților 13:14. Galateni 4:19.

Isaia 49:23.

125. De ce sunt superiorii noștri prezentați prin termenii tată și mamă?

Superiorii noștri sunt prezentați prin termenii mamă și tată pentru a-i învăța toate îndatoririle pe care le au față de cei ce le sunt inferiori, asemenea părinților naturali, și că au obligația de a-și exprima dragostea și blândețea față de ei, conform cu relația dintre ei și aceștia.1 De asemenea, acești termeni sunt folosiți pentru a-i îndemna pe cei inferiori la o mai mare disponibilitate și bucurie în a-și împlini îndatoririle față de superiorii lor, ca și cum ar fi părinții lor.2

Efeseni 6:4. 2 Corinteni 12:14. 1 Tesaloniceni 2:7,8,11. Numeri 11:11,12. 1 Corinteni 4:14-16. 2 Împăraților 5:13 .

126. La ce se referă în general Porunca a cincea?

În general, Porunca a cincea are în vedere împlinirea acelor îndatoriri pe care le datorăm reciproc în relațiile diverse dintre noi, ca inferiori sau superiori unii altora, sau ca egali.1

Efeseni 5:21. 1 Petru 2:17. Romani 12:10.

127. Care este cinstea pe care le-o datorăm celor ce ne sunt superiori?

Cinstea pe care le-o datorăm celor superiori constă din toată reverența cuvenită lor, în inimă,1 cuvinte2 și comportament;3 rugăciunea și mulțumirea pentru ei;4 imitarea virtuților și a harurilor lor;5 supunerea voluntară față de poruncile și sfaturile lor legitime;6 supunerea potrivită față de disciplina lor;7 fidelitatea față de ei;8 apărarea lor;9 păzirea persoanelor și autorității lor, conform cu rangul ocupat și cu natura poziției noastre;10 suportarea neputințelor lor și acoperirea acestora în dragoste, așa încât să putem fi o cinste pentru ei și pentru conducerea pe care ei o exercită.11

Maleahi 1:6. Levitic 19:3. Proverbele 31:28. 1 Petru 3:6 . Levitic 19:32. 1 Împăraților 2:19. 1 Timotei 2:1,2. Evrei 13:7. Filipeni 3:17. Efeseni 6:1,2,5-7. 1 Petru 2:13,14. Romani 13:1-5. Evrei 13:17. Proverbele 4:3,4. Proverbele 23:22. Exod 18:19,24. Evrei 12:9. 1 Petru 2:18-20. Tit 2:9,10. 1 Samuel 26:15,16. 2 Samuel 18:3. Estera 6:2. Matei 22:21. Romani 13:6,7. 1 Timotei 5:17,18. Galateni 6:6. Geneza 45:11. Geneza 47:12. Psalmi 127:3-5. Proverbele 31:23.

128. Care sunt păcatele pe care suntem înclinați să le facem față de cei ce ne sunt superiori?

Păcatele pe care suntem înclinați să le facem față de cei care ne sunt superiori constau din: orice neglijare a responsabilităților care ni se cer față de ei;1 invidia la adresa lor;2 aroganța față de ei;3 răzvrătirea4 împotriva persoanelor lor5 și a pozițiilor ocupate de ei;6 împotrivirea față de sfaturile,7 poruncile și corecțiile lor legitime;8 blestemarea, batjocura9 și toate lucrurile refractare și scandaloase la adresa lor, întrucât aduc ocară și dezonoare lor și conducerii exercitate de ei.10

Matei 15:4-6. Numeri 11:28,29. 1 Samuel 8:7. Isaia 3:5. 2 Samuel 15:1-12. Exod 21:15. 1 Samuel 10:27. 1 Samuel 2:25. Deuteronom 21:18-21. Proverbele 30:11,17 . Proverbele 19:26.

129. Ce li se cere superiorilor față de inferiorii lor?

Celor care sunt superiori altora, potrivit cu autoritatea pe care o primesc de la Dumnezeu și cu relația pe care o au cu cei inferiori lor, le este cerut să-i iubească pe inferiorii lor,1 să se roage pentru ei2 și să-i binecuvânteze;3 să-i instruiască,4 să-i sfătuiască și să-i îndrume;5 să-i încurajeze,6 să-i laude7 și să-i răsplătească pe cei ce fac bine,8 și să-i descurajeze,9 să-i certe și să-i disciplineze pe cei ce fac răul.10 Ei trebuie să-i protejeze11 și să se îngrijească de toate lucrurile necesare pentru sufletele12 și

trupurile13 celor aflate sub autoritatea lor și, printr-o purtare sobră, înțeleaptă, sfântă și exemplară, să aducă glorie lui Dumnezeu14 și cinste propriilor persoane,15 și să își păstreze acea autoritate pe care Dumnezeu le-a acordat-o.16

Coloseni 3:19. Tit 2:4. 1 Samuel 12:23. Iov 1:5. 1 Împăraților 8:55,56. Evrei 7:7. Geneza 49:28. Deuteronom 6:6,7. Efeseni 6:4. 1 Petru 3:7. 1 Petru 2:14. Romani 13:3. Estera 6:3. Romani 13:3,4. Proverbele 29:15. 1 Petru 2:14. Iov 29:12-17. Isaia 1:10,17. Efeseni 6:4. 1 Timotei 5:8. 1 Timotei 4:12. Tit 2:3-5. 1 Împăraților 3:28. Tit 2:15.

130. Care sunt păcatele pe care suntem înclinați să le facem față de cei ce ne sunt inferiori?

Păcatele pe care suntem înclinați să le facem față de cei ce ne sunt inferiori constau, dincolo de neglijarea responsabilităților pe care le avem față de aceștia,1 din egoism,2 din a umbla după propria slavă,3 după ușurătate, profit și plăcere;4 din a le porunci lucruri nelegitime5 sau care nu stau în puterea lor să le împlinească;6 din a-i sfătui,7 încuraja8 sau favoriza în lucruri rele;9 din a-i descuraja sau deturna de la lucrurile bune;10 din a-i corecta pe nedrept;11 din a-i expune în mod nepăsător sau din a-i lăsa să greșească, să fie ispitiți sau expuși pericolelor;12 din a-i provoca la mânie13 sau din a-i dezonora în orice mod ori din a diminua autoritatea lor printr-un comportament nedrept, abuziv, aspru sau neglijent.14

Ezechiel 34:2-4. Filipeni 2:21. Ioan 5:44. Ioan 7:18. Isaia 56:10,11. Deuteronom 17:17. Daniel 3:4-6. Faptele Apostolilor 4:17,18. Exod 5:10-18. Matei 23:2,4. Matei 14:8. Marcu 6:24. 2 Samuel 13:28. 1 Samuel 3:13. Ioan 7:46-49. Coloseni 3:21. Exod 5:17. 1 Petru 2:18-20. Evrei 12:10. Deuteronom 25:3. Geneza 38:11,26. Faptele Apostolilor 18:17. Efeseni 6:4. Geneza 9:21. 1 Împăraților 1:6. 1 Împăraților 12:13-16. 1 Samuel 2:29-31.

131. Care sunt responsabilitățile noastre față de cei ce ne sunt egali?

Responsabilitățile noastre față de cei ce ne sunt egali constau din a-i trata cu demnitate și cinste,1 din a-i cinsti înaintea propriilor persoane2 [și a altora] și de a ne bucura de darurile și progresul lor, ca și cum ar fi ale noastre.3

1 Petru 2:17. Romani 12:10. Romani 12:15,16. Filipeni 2:3,4.

132. Care sunt păcatele pe care suntem înclinați să le facem față de cei cine sunt egali în autoritate?

Păcatele pe care suntem înclinați să le facem față de cei ce ne sunt egali în autoritate constau din neglijarea responsabilităților pe care le avem față de ei,1 din subevaluarea lor,2 din invidia față de darurile lor,3 din supărarea pe care am putea să o avem atunci când vedem că ei prosperă,4 și din uzurparea întâietății unuia față de celălalt.5

Romani 13:8. 2 Timotei 3:3. Faptele Apostolilor 7:9. Galateni 5:26. Numeri 12:2. Estera 6:12,13. 3 Ioan 1:9. Luca 22:24.

133. Care este motivul ce însoțește Porunca a cincea, pentru a o întări?

Motivul care este atașat Poruncii a cincea, exprimat prin următoarele cuvinte: „ca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău”,1 constituie o făgăduință expresă de viață lungă și prosperitate, atâta vreme cât acestea vor sluji gloriei lui Dumnezeu și binelui propriu, făgăduință făcută tuturor celor care păzesc această poruncă.2

Exod 20:12. Deuteronom 5:16. 1 Împăraților 8:25. Efeseni 6:2,3.

134. Care este Porunca a șasea?

Porunca a șasea este: „Să nu ucizi”.1

Exod 20:13.

135. Care sunt îndatoririle cerute prin Porunca a șasea?

Îndatoririle cerute prin Porunca a șasea constau din toată atenția și străduințele legitime și grijulii de a ocroti viețile proprii1 și ale altora,2 prin a ne împotrivi tuturor gândurilor și scopurilor de a ucide,3 prin a ne supune toate patimile [pornirile]4 și prin a evita toate ocaziile,5 ispitele6 și practicile care prezintă riscul de a lua pe nedrept viața oricărei persoane.7 De asemenea, ele includ apărarea dreaptă împotriva oricărui act de violență,8 suportarea răbdătoare a mâinii lui Dumnezeu asupra noastră;9 cultivarea unei minți liniștite,10 a un duh bucuros,11 folosirea sobră a hranei,12 băuturii,13 puterii fizice,14 somnului,15 muncii16 și recreațiilor;17 a avea gânduri bune față de ceilalți,18 dragoste,19 compasiune,20 blândețe, bunătate;21 a fi împăciuitori;22 a avea vorbire și comportament blând și politicos;23 a manifesta un duh de iertare, fiind gata să fim împăcați, purtând cu răbdare și iertând rănile altora, răsplătind răul prin bine,24 mângâindu-l și alinându-l pe cel necăjit, și protejându-l și apărându-l pe cel nevinovat.25

Efeseni 5:28,29. 1 Împăraților 18:4. Ieremia 26:15,16. Faptele Apostolilor 23:12,16,17,21,27. Efeseni 4:26,27. 2 Samuel 2:22. Deuteronom 22:8. Matei 4:6,7. Proverbele 1:10,11,15,16. 1 Samuel 24:2. 1 Samuel 26:9-11. Geneza 37:21,22. Psalmi 82:4. Proverbele 24:11,12. 1 Samuel 14:45. Iacov 5:7-11. Evrei 12:9. 1 Tesaloniceni 4:11. 1 Petru 3:3,4. Psalmi 37:8-11. Proverbele 17:22. Proverbele 25:16,27. 1 Timotei 5:23. Isaia 38:21. Psalmi 127:2. Ecclesiast 5:12. 2 Tesaloniceni 3:10,12. Proverbele 16:26. Ecclesiast 3:4,11. 1 Samuel 19:4,5. 1 Samuel 22:13,14. Romani 13:10. Luca 10:33,34. Coloseni 3:12,13. Iacov 3:17. 1 Petru 3:8-11. Proverbele 15:1. Judecători 8:1-3. Matei 5:24. Efeseni 4:2,32. Romani 12:17,20,21. 1 Tesaloniceni 5:14. Iov 31:19,20.

Matei 25:35,36. Proverbele 31:8,9.

136. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a șasea?

Păcatele interzise prin Porunca a șasea includ suicidul1 și crima,2 de la aceasta făcând excepție actele de justiție publică,3 războaiele legitime4 și actele de legitimă apărare.5 Ele includ neglijarea sau nefolosirea mijloacelor legitime și necesare pentru ocrotirea vieții;6 mânia păcătoasă,7 ura,8 invidia9 și dorința de răzbunare;10 toate patimile excesive11 și îngrijorările exagerate;12 folosirea lipsită de moderație a hranei, băuturii,13 muncii14 și recreațiilor;15 cuvintele provocatoare,16 asuprirea,17 certurile,18 loviturile și rănile,19 și orice alt lucru care prezintă tendința de a distruge viața oricărui om.20

Faptele Apostolilor 16:28. Geneza 9:6. Numeri 35:31,33. Ieremia 48:10. Deuteronom 20. Exod 22:2,3. Matei 25:42,43. Iacov 2:15,16. Ecclesiast 6:1,2. Matei 5:22. 1 Ioan 3:15. Levitic 19:17. Proverbele 14:30. Romani 12:19. Efeseni 4:31. Matei 6:31,34. Luca 21:34. Romani 13:13. Ecclesiast 2:22,23. Ecclesiast 12:12. Isaia 5:12. Proverbele 12:18. Proverbele 15:1. Ezechiel 18:18. Exod 1:14. Galateni 5:15. Proverbele 23:29. Numeri 35:16-18,21. Exod 21:18-36.

137. Care este Porunca a șaptea?

Porunca a șaptea este: Să nu preacurveşti.1

Exod 20:14.

138. Care sunt îndatoririle cerute în Porunca a șaptea?

Îndatoririle cerute în Porunca a șaptea constau din curăția în trup, minte, sentimente,1 cuvinte2 și comportament,3 și păstrarea acesteia în noi înșine și în alții.4 Ele mai cuprind vegherea asupra ochilor noștri și asupra tuturor simțurilor noastre;5 prudența,6 păstrarea unor prietenii curate;7 modestia în vestimentație;8 căsătoria cu cei care nu au darul abstinenței

sexuale;9 dragostea conjugală10 și coabitarea;11 străduința sârguincioasă în vocațiile noastre;12 respingerea tuturor ocaziilor de a practica necurăția și împotrivirea față de ispitele [la infidelitate și ispitele sexuale].13

1 Tesaloniceni 4:4. Iov 31:1. 1 Corinteni 7:34. Coloseni 4:6. 1 Petru 2:3. 1 Corinteni 7:2,35,36. Iov 31:1. Faptele Apostolilor 24:24. Proverbele 2:16-20. 1 Timotei 2:9. 1 Corinteni 7:2,9. Proverbele 5:19,20. 1 Petru 3:7. Proverbele 31:11,27,28. Proverbele 5:8. Geneza 39:8-10.

139. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a șaptea?

Dincolo de neglijarea responsabilităților cerute prin Porunca a șaptea,1 păcatele interzise de aceasta cuprind: adulterul, curvia,2 violul, incestul,3 sodomia și toate poftele nefirești;4 toate imaginațiile necurate, gândurile, scopurile și sentimentele murdare;5 orice vorbire coruptă și murdară sau a asculta la așa ceva;6 privirile stricate,7 comportamentul ușuratic și ispititor; vestimentația lipsită de modestie;8 interdicția căsătoriilor legitime9 sau impunerea căsătoriilor nelegitime;10 permiterea, tolerarea, păstrarea sau apelul la bordeluri;11 jurăminte neclare cu privire la celibat;12 amânarea nejustificată a căsătoriei;13 a avea simultan mai multe soții sau soți;14 divorțul nelegitim15 sau abandonul căminului;16 lenevia, lăcomia, beția,17 prieteniile necurate;18 cântecele, cărțile, picturile, dansurile și piesele de teatru [filmele și alte reprezentări vizuale sau audio] lascive,19 și toate celelalte acte care dau naștere sau stimulează fapte de necurăție, fie în noi înșine, fie în alții.20

Proverbele 5:7. Evrei 13:4. Galateni 5:19. 2 Samuel 13:14. 1 Corinteni 5:1. Romani 1:24,26,27. Levitic 20:15,16. Matei 5:28. Matei 15:19. Coloseni 3:5. Efeseni 5:3,4. Proverbele 7:5,21,22. Isaia 3:16. 2 Petru 2:14. Proverbele 7:10,13. 1 Timotei 4:3. Levitic 18:1-21 . Marcu 6:18. Maleahi 2:11,12. 1 Împăraților 15:12. 2 Împăraților 23:7. Deuteronom 23:17,18. Levitic 19:29. Ieremia 5:7. Proverbele 7:24-27. Matei 19:10,11. 1

Corinteni 7:7-9. Geneza 38:26. Maleahi 2:14-15. Matei 19:5. Maleahi 2:16. Matei 5:32. 1 Corinteni 7:12,13. Ezechiel 16:49. Proverbele 23:30-33. Geneza 39:10. Proverbele 5:8. Efeseni 5:4. Ezechiel 23:14-16. Isaia 3:16. Isaia 23:15-17. Marcu 6:22. Romani 13:13. 1 Petru 4:3. 2 Împăraților 9:30. Ieremia 4:30. Ezechiel 23:40.

140. Care este Porunca a opta?

Porunca a opta este: „Să nu furi”.1

Exod 20:15.

141. Care sunt îndatoririle cerute în Porunca a opta?

Îndatoririle cerute în Porunca a opta sunt următoarele: adevărul, credincioșia și dreptatea în contractele și tranzacțiile dintre oameni;1 a da fiecăruia ce i se cuvine; restituirea bunurilor deținute nelegitim de la proprietarii de drept ale acestora;2 dărnicia și împrumutul necondiționat, după abilitățile noastre și necesitățile altora;3 moderația în judecățile, voințele și simțămintele noastre cu privire la bunurile pământești;4 o grijă atentă de a căpăta,5 păstra, folosi și dispune de acele lucruri care sunt necesare și potrivite pentru a întreține nevoile noastre și care sunt potrivite stărilor noastre;6 o vocație [meserie sau loc de muncă] legitimă7 și sârguința în împlinirea ei;8 modestia;9 evitarea proceselor care nu sunt necesare10 și de a ne pune garanți sau a ne asuma obligații asemănătoare;11 străduința ca, prin toate mijloacele drepte și legitime, să procurăm, să păstrăm12 și să creștem avuția și starea materială a celorlalți și a noastră.13 38;

Psalmi 15:2,4. Zaharia 7:4,10. Zaharia 8:16,17. Romani 13:7. Levitic 6:2-5. Luca 19:8. Luca 6:30,38. 1 Ioan 3:17. Efeseni 4:28. Galateni 6:10. 1 Timotei 6:6-9. Galateni 6:14. 1 Timotei 5:8. Proverbele 27:23-27. Ecclesiast 2:24. Ecclesiast 3:12,13. 1 Timotei 6:17,18.

Isaia 38:1. Matei 11:8. 1 Corinteni 7:20. Geneza 2:15. Geneza 3:19. Efeseni 4:28. Proverbele 10:4. Ioan 6:12. Proverbele 21:20. 1 Corinteni 6:1-9. Proverbele 6:1-6. Proverbele 11:15. Levitic 25:35. Deuteronom 22:1-4. Exod 23:4,5. Geneza 47:14,20. Filipeni 2:4. Matei 22:39 .

142. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a opta?

Dincolo de neglijarea responsabilităților cerute,1 păcatele interzise în Porunca a opta includ: furtul,2 devalizarea,3 răpirea de oameni4 și a primi orice lucru care a fost furat;5 aranjamentele frauduloase;6 măsurile și cântarele false;7 îndepărtarea semnelor de delimitare a proprietății;8 nedreptatea și necredincioșia în tranzacțiile dintre oameni9 sau în înțelegerile dintre părți;10 opresiunea;11 extorcarea;12 cămătăria;13 mita;14 procesele rău intenționate;15 împrejmuirile și depopulările nedrepte ale proprietăților;16 acumularea de mărfuri pentru a crește prețul;17 vocațiile nedrepte18 și toate celelalte modalități nedrepte și păcătoase de a lua sau de a retrage de la aproapele nostru ceea ce îi aparține sau pentru a ne îmbogăți;19 lăcomia;20 prețuirea exagerată și iubirea lucrurilor pământești;21 îngrijorările care alimentează necredincioșia și care ne distrag de la Dumnezeu ca și preocuparea de a le căpăta, întreține și folosi;22 invidia față de prosperitatea altora;23 lenevia;24 risipa; pariurile și jocurile risipitoare; toate celelalte modalități prin care aducem prejudicii incorecte stării noastre materiale;25 deposedarea de folosirea potrivită și de mângâierea date de starea materială ce ne-a fost dată de Dumnezeu.26

Iacov 2:15,16. 1 Ioan 3:17. Efeseni 4:28. Psalmi 42:10. Psalmi 62:10. 1 Timotei 1:10. Proverbele 29:24. Psalmi 50:18. 1 Tesaloniceni 4:6. Proverbele 11:1. Proverbele 20:10. Deuteronom 19:14. Proverbele 23:10. Amos 8:5. Psalmi 37:21. Luca 16:10-12. Ezechiel 22:29. Levitic 25:17. Matei 23:25. Ezechiel 22:12. Psalmi 15:5. Iov 15:34. 1 Corinteni 6:6-8. Proverbele 3:29,30. Isaia 5:8.

Mica 2:2. Proverbele 11:26. Faptele Apostolilor 19:19,24,25. Iov 20:19. Iacov 5:4. Proverbele 21:6. Luca 12:15. 1 Timotei 6:5. Coloseni 3:2. Proverbele 23:5. Psalmi 42:10. Matei 6:25,31,34. Ecclesiast 5:12. Psalmi 37:1,7. Psalmi 73:3. 2 Tesaloniceni 3:11. Proverbele 18:9. Proverbele 21:17. Proverbele 23:20,21. Proverbele 28:19. Ecclesiast 4:8. Ecclesiast 6:2. 1 Timotei 5:8.

143. Care este Porunca a noua?

Porunca a noua este: „Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău”.1

Exod 20:16.

144. Care sunt îndatoririle cerute prin Porunca a noua?

Îndatoririle cerute prin Porunca a noua cuprind: păstrarea și promovarea adevărului între oameni;1 protejarea renumelui aproapelui nostru ca și al nostru;2 apărarea adevărului;3 a spune adevărul și numai adevărul din inimă,4 cu sinceritate,5 necondiționat,6 cu claritate7 și pe deplin8 în chestiunile de judecată și justiție9 și în orice alte lucruri;10 o prețuire în dragoste a aproapelui nostru,11 iubind, dorind și bucurându-ne de reputația lui bună,12 și fiind întristați13 și acoperind neputințele lor,14 recunoscând necondiționat darurile și harurile lor,15 apărând nevinovăția lor,16 fiind gata să primim vești bune despre ei17 și refuzând să acceptăm vorbele rele în ceea ce îi privește;18 descurajarea bârfitorilor,19 a lingușitorilor20 și a batjocoritorilor;21 dragostea și preocuparea pentru păstrarea reputației proprii și pentru apărarea ei, atunci când nevoia o cere;22 păzirea promisiunilor legitim făcute;23 grija pentru și practicarea oricăror lucruri care sunt adevărate, oneste, frumoase și lăudabile.24

Zaharia 8:16. 3 Ioan 1:12. Proverbele 31:8,9. Psalmi 15:2. 2 Cronici 19:9. 1 Samuel 19:4,5. Iosua 7:19. 2

Samuel 14:18-20. Levitic 19:15. Proverbele 14:5,25. 2 Corinteni 1:17,18. Efeseni 4:25. Evrei 6:9. 1 Corinteni 13:7. Romani 1:8. 2 Ioan 1:4. 3 Ioan 1:3,4. 2 Corinteni 2:4. 2 Corinteni 12:21. Proverbele 17:9. 1 Petru 4:8. 1 Corinteni 1:4,5,7. 2 Timotei 1:4,5. 1 Samuel 22:14. 1 Corinteni 13:6,7. Psalmi 15:3. Proverbele 25:23. Proverbele 26:24,25. Psalmi 101:5. Proverbele 22:1. Ioan 8:49. Psalmi 15:4. Filipeni 4:8.

145. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a noua?

Păcatele interzise prin Porunca a noua cuprind: orice prejudiciere a adevărului și a reputației aproapelui nostru ca și a reputației proprii1 în special în judecățile publice;2 depunerea de mărturii mincinoase3 sau influențarea acestora,4 apărând în mod voit și pledând pentru o cauză rea, sfidând și călcând în picioare adevărul;5 oferirea unei sentințe nedrepte;6 a numi răul bine și binele rău; a-l răsplăti pe cel rău după faptele celui neprihănit și pe cel neprihănit după faptele celui rău;7 falsificarea semnăturii [sau a documentelor];8 ascunderea adevărului și tăcerea nepotrivită atunci când suntem puși în fața unei cauze drepte;9 păstrarea tăcerii când fapta rea cere fie o mustrare din partea noastră,10 fie o reclamație [către o altă persoană sau autoritate];11 a spune adevărul când nu este cazul12 sau cu răutate,13 pentru un scop greșit, sau a-l perverti, dându-i un sens greșit14 sau prin expresii îndoielnice ori interpretabile, spre prejudicierea adevărului sau a dreptății;15 a spune neadevăruri,16 a minți,17 a calomnia,18 a vorbi pe la spate,19 a detracta,20 a bârfi,21 a șopti,22 a critica,23 a insulta,24 a condamna pe cineva în grabă,25 cu asprime26 și parțial;27 a răstălmăci intențiile, cuvintele și acțiunile;28 a linguși;29 a manifesta laudă deșartă;30 a gândi sau vorbi prea înalt sau prea josnic despre noi înșine sau despre alții;31 a respinge darurile și harurile lui Dumnezeu;32 a exagera greșelile mărunte;33 a ascunde, scuza sau minimiza păcatele, atunci când suntem chemați să facem o mărturisire neforțată a acestora;34 a scoate

inutil la iveală infirmitățile;35 a răspândi minciuni;36 a primi și a încuraja veștile rele;37 a ne închide urechile în fața apărării drepte;38 a avea bănuieli rele;39 a invidia sau a ne supăra de laudele meritate ale altora;40 a ne strădui sau a dori să minimalizăm meritele altora;41 a ne bucura de necazurile și relele altora;42 a manifesta batjocură43 sau admirație nesăbuită;44 a încălca promisiunile legitime;45 a neglija lucrurile lăudabile;46 a practica noi înșine, sau a nu evita, ori a nu împiedica la alții, atât cât putem, acele lucruri care aduc un nume rău.47

1 Samuel 17:28. 2 Samuel 1:9,10,15,16. 2 Samuel 16:3. Levitic 19:15. Habacuc 1:4. Proverbele 6:16,19. Proverbele 19:5. Faptele Apostolilor 6:13. Ieremia 9:3,5. Faptele Apostolilor 24:2,5. Psalmi 3:1-4. Psalmi 12:3,4. Proverbele 17:15. 1 Împăraților 21:9-14. Isaia 5:23. Psalmi 119:69. Luca 16:5-7. Luca 19:8. Levitic 5:1. Faptele Apostolilor 5:3,8,9. 2 Timotei 4:6. 1 Împăraților 1:6. Levitic 19:17. Isaia 59:4. Proverbele 29:11. 1 Samuel 22:9,10. Psalmi 52:1. Psalmi 56:5. Ioan 2:19. Matei 26:60,61. Geneza 3:5. Geneza 26:7,9. Isaia 59:13 . Levitic 19:11. Coloseni 3:9. Psalmi 50:20. Psalmi 15:3. Iacov 4:11. Ieremia 38:4. Levitic 19:16. Romani 1:29,30. Geneza 21:9. Galateni 4:29. 1 Corinteni 6:10. Matei 7:1. Faptele Apostolilor 28:4. Geneza 38:24. Romani 2:1. Neemia 6:6-8. Romani 3:8. Psalmi 69:10. 1 Samuel 1:13-15. 2 Samuel 10:3. Psalmi 12:2,3. 2 Timotei 3:2. Luca 18:9,11. Romani 12:16. 1 Corinteni 4:6. Faptele Apostolilor 12:22. Exod 4:10-14. Iov 4:6. Iov 27:5,6. Matei 7:3-5. Proverbele 28:13. Proverbele 30:20. Geneza 3:12,13. Geneza 4:9. Ieremia 2:35. 2 Împăraților 5:25. Geneza 9:22. Proverbele 25:9,10. Exod 23:1. Proverbele 29:12. Faptele Apostolilor 7:56,57. Iov 31:13,14. 1 Corinteni 13:5. 1 Timotei 6:4. Numeri 11:29. Matei 21:15. Ezra 4:12,13. Ieremia 48:27. Psalmi 35:15,16,21. Matei 27:28,29. Iuda 1:16. Faptele

Apostolilor 12:22. Romani 1:31. 2 Timotei 3:3. 1 Samuel 2:24. 2 Samuel 13:12,13. Proverbele 5:8,9. Proverbele 6:33.

146. Care este Porunca a zecea?

Porunca a zecea este: „Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău”.1

Exod 20:17.

147. Care sunt îndatoririle cerute prin Porunca a zecea?

Îndatoririle cerute prin Porunca a zecea cuprind: mulțumirea deplină cu propria stare,1 o atitudine bucuroasă a întregului suflet față de aproapele nostru, atât în simțămintele interioare cât și în atitudinea față de el, așa încât, în toate acestea, să ne bucurăm de tot binele de care el are parte.2

Evrei 13:5. 1 Timotei 6:6. Iov 31:29. Psalmi 122:7-9. 1 Timotei 1:5. Estera 10:3. 1 Corinteni 13:4-7.

148. Care sunt păcatele interzise prin Porunca a zecea?

Păcatele interzise prin Porunca a zecea cuprind: nemulțumirea față de propria stare;1 invidia2 și supărarea atunci când vedem binele aproapelui nostru,3 alături de toate atitudinile nepotrivite și sentimentele față de orice lucru care îi aparține acestuia.4

1 Împăraților 21:4. Estera 5:13. 1 Corinteni 10:10. Galateni 5:26. Iacov 3:14,16. Psalmi 112:9,10. Neemia 2:10. Romani 7:7,8. Romani 13:9. Coloseni 3:5. Deuteronom 5:21.

149. Este vreun om capabil să păzească perfect poruncile lui Dumnezeu?

Prin el însuși1 sau prin orice har primit în această viață, niciun om nu este capabil să împlinească perfect poruncile lui Dumnezeu,2 ci fiecare om le încalcă zilnic prin gândurile,3 vorbele și faptele sale.4

Iacov 3:2. Ioan 15:5. Romani 8:3. Ecclesiast 7:20. 1 Ioan 1:8,10. Galateni 5:17. Romani 7:18,19. Geneza 6:5 . Geneza 8:21. Romani 3:9-19. Iacov 3:2-13.

150. Sunt toate încălcările Legii lui Dumnezeu la fel de detestabile în ele însele și înaintea lui Dumnezeu?

Nu toate încălcările Legii lui Dumnezeu sunt la fel de detestabile, ci anumite păcate, în ele însele și ca urmare a circumstanțelor agravante în care sunt înfăptuite, sunt mai detestabile înaintea lui Dumnezeu decât altele.1

Ioan 19:11. Ezechiel 8:6,13,15. 1 Ioan 5:16. Psalmi 78:17,32,56.

151. Care sunt acele circumstanțe agravante care fac ca unele păcate să fie mai dezgustătoare decât altele?

Păcatele devin mai dezgustătoare atunci când circumstanțele agravante survin, 1. De la persoanele care le săvârșesc,1 dacă au ajuns la o vârstă matură,2 dacă au o mai mare experiență de viață sau un mai mare har,3 dacă sunt mai deosebite de alții în ce privește mărturia,4 darurile,5 poziția,6 slujirea7 și călăuzirea8 lor, și dacă exemplul lor tinde să fie urmat de alții.9 2. În legătură cu persoanele împotriva cărora s-a păcătuit,10 dacă aceste păcate sunt săvârșite direct împotriva lui Dumnezeu,11 a atributelor Lui12 și a închinării religioase;13 dacă sunt săvârșite împotriva lui Hristos și a harului Său;14 împotriva Duhului Sfânt15 și a mărturiei și lucrărilor Lui;16 dacă sunt făcute împotriva celor ce ne sunt superiori,17 oameni deosebiți,18 față de care avem relații deosebite și obligații;19 dacă sunt săvârșite împotriva oricăror sfinți,20 în special a fraților mai slabi,21 a sufletelor acestora sau oricăror alți oameni,22 și împotriva binelui comun al tuturor sau

al mai multor oameni.23 3. Din natura și trăsăturile păcatului:24 dacă este săvârșit împotriva literei exprese a Legii,25 dacă constituie încălcarea mai multor porunci sau dacă este însoțit de mai multe păcate;26 dacă nu este doar conceput în inimă, ci răbufnește și în cuvinte și fapte;27 dacă îi scandalizează pe alții28 și daunele provocate nu mai pot fi reparate în niciun fel;29 dacă este săvârșit împotriva mijloacelor,30 îndurărilor,31 judecăților,32 revelației naturii,33 convingerii conștiinței,34 mustrărilor publice sau private,35 disciplinei bisericii36 și pedepselor civile;37 dacă este săvârșit împotriva rugăciunilor noastre, a scopurilor, promisiunilor,38 jurămintelor,39 legămintelor40 și jurămintelor față de Dumnezeu și față de oameni;41 dacă este săvârșit în mod deliberat,42 voit,43 cu prezumție, cu răutate,44 cu obrăznicie,45 însoțit de laudă,46 cu intenții rele,47 frecvent,48 încăpățânat,49 însoțit de bucurie,50 săvârșit în mod repetat51 sau în cazul în care se revine la el după pocăință.52 4. Din circumstanțele de timp53 și loc54 în care a fost săvârșit: dacă a fost săvârșit în ziua Domnului55 sau în alte momente ale închinării divine;56 dacă a fost săvârșit imediat înainte57 sau după acestea;58 dacă a fost săvârșit în ciuda intervențiilor de a-l preveni sau de a remedia daunele acestuia;59 dacă este săvârșit în public sau în prezența altora, care ar putea fi provocați sau pângăriți prin acest păcat.60

Ieremia 2:8. Iov 32:7,9. Ecclesiast 4:13. 1 Împăraților 11:4,9. 2 Samuel 12:14. 1 Corinteni 5:1. Iacov 4:17. Luca 12:47,48. Ieremia 5:4,5. 2 Samuel 12:7-9. Ezechiel 8:11,12. Romani 2:17-24. Galateni 2:11-14. Matei 21:38,39. 1 Samuel 2:25. Faptele Apostolilor 5:4. Psalmi 51:4. Romani 2:4. Maleahi 1:8,14. Evrei 2:2,3. Evrei 12:25. Evrei 10:29. Matei 12:31,32. Efeseni 4:30. Evrei 6:4-6. Iuda 1:8. Numeri 12:8,9. Isaia 3:5. Proverbele 30:17. 2 Corinteni 12:15. Psalmi 55:12-15. Țefania 2:8,10,11. Matei 18:6. 1 Corinteni 6:8. Apocalipsa 17:6. 1 Corinteni 8:11,12. Romani 14:13,15,21 . Ezechiel 13:19. 1 Corinteni 8:12. Apocalipsa 18:12,13.

Matei 23:15. 1 Tesaloniceni 2:15,16. Iosua 22:20. Proverbele 6:30-35. Ezra 9:10-12. 1 Împăraților 11:9,10. Coloseni 3:5. 1 Timotei 6:10. Proverbele 5:8-12. Proverbele 6:32,33. Iosua 7:21. Iacov 1:14,15. Matei 5:22. Mica 2:1. Matei 18:7. Romani 2:23,24. Deuteronom 22:22,28,29. Proverbele 6:32-35. Matei 11:21-24. Ioan 15:22. Isaia 1:3. Deuteronom 32:6. Amos 4:8-11. Ieremia 5:8. Romani 1:26,27. Romani 1:32 . Daniel 5:22. Tit 3:10,11. Proverbele 29:1. Tit 3:10. Matei 18:17. Proverbele 23:35. Proverbele 27:22. Psalmi 78:34-37. Ieremia 2:20. Ieremia 13:5,6,20,21. Ecclesiast 5:4-6. Proverbele 20:25. Levitic 26:25. Proverbele 2:17. Ezechiel 17:18,19. Psalmi 36:4. Ieremia 6:16. Numeri 15:30. Exod 21:14. Ieremia 3:3. Proverbele 7:13. Psalmi 52:1. 3 Ioan 1:10. Numeri 14:22. Zaharia 7:11,12. Proverbele 2:14. Isaia 57:17. Ieremia 34:8-11. 2 Petru 2:20-22. 2 Împăraților 5:26. Ieremia 7:10. Isaia 26:10. Ezechiel 23:37-39. Isaia 58:3-5. Numeri 25:6,7. 1 Corinteni 11:20,21. Ieremia 7:8-10,14,15. Ioan 13:27,30. Ezra 9:13,14. 2 Samuel 16:22. 1 Samuel 2:22-24.

152. Ce merită să primească fiecare păcat din partea lui Dumnezeu?

Întrucât este săvârșit împotriva suveranității,1 bunătății2 și sfințeniei lui Dumnezeu3 și împotriva Legii Sale drepte,4 fiecare păcat, până și cel mai neînsemnat, merită mânia și blestemul Lui,5 atât în această viață6 cât și în viața veșnică,7 și nu poate fi ispășit decât prin sângele lui Hristos.8

Iacov 2:10,11. Exod 20:1,2. Habacuc 1:13. Levitic 10:3. Levitic 11:44,45. 1 Ioan 3:4. Romani 7:12. Efeseni 5:6. Galateni 3:10. Plângerile 3:39. Deuteronom 28:15-68. Matei 25:41. Evrei 9:22. 1 Petru 1:18,19.

153. Ce ne cere Dumnezeu ca să scăpăm de mânia și blestemul Lui, care survin ca urmare a încălcării Legii?

Pentru a putea scăpa de mânia și blestemul lui Dumnezeu care ni se cuvin ca urmare a încălcării Legii Lui, El cere de la noi pocăința față de Dumnezeu și credința față de Domnul nostru Isus Hristos,1 ca și folosirea sârguincioasă a mijloacelor exterioare prin care Hristos ne transmite binecuvântările mijlocirii Sale.2

Faptele Apostolilor 16:30,31. Faptele Apostolilor 20:21. Matei 3:7,8. Luca 13:3,5. Ioan 3:16,18. Proverbele 2:1-5 . Proverbele 8:33-36.

154. Care sunt mijloacele exterioare prin care Hristos ne comunică beneficiile lucrării Sale mijlocitoare?

Mijloacele exterioare comune prin care Hristos îi transmite bisericii Sale beneficiile lucrării Lui mijlocitoare constau din toate rânduielile Sale, în special Cuvântul, sacramentele și rugăciunea, toate fiind făcute eficace în cei aleși, spre mântuirea lor.1

Matei 28:19,20. Faptele Apostolilor 2:42,46,47.

155. Cum este făcut eficace Cuvântul spre mântuire?

Duhul lui Dumnezeu face ca citirea și în special predicarea Cuvântului să fie un mijloc eficace spre iluminarea,1 convingerea și smerirea păcătoșilor,2 spre a-i determina să se lepede de sine și spre a-i atrage la Hristos.3 El folosește acest mijloc spre conformarea lor după chipul Său,4 și spre supunerea lor față de voia Lui.5 El îi întărește împotriva ispitelor și a contaminărilor păcatului,6 făcându-i să crească în har7 și întărind inimile lor în sfințenie și mângâiere în credință, spre mântuire.8

Neemia 8:8. Faptele Apostolilor 26:18. Psalmi 19:8. 1 Corinteni 14:24,25. 2 Cronici 34:18,19,26-28. Faptele Apostolilor 2:37,41. Faptele Apostolilor 8:27-39. 2 Corinteni 3:18. 2 Corinteni 10:4-6. Romani 6:17. Matei 4:4,7,10. Efeseni 6:16,17. Psalmi 19:11. 1 Corinteni 10:11. Faptele Apostolilor 20:32. 2 Timotei 3:15-17.

Romani 1:16. Romani 10:13-17. Romani 15:4. Romani 16:25. 1 Tesaloniceni 3:2,10-11,13.

156. Trebuie citit Cuvântul lui Dumnezeu de către toți oamenii?

Chiar dacă nu tuturor oamenilor le este permis să citească Cuvântul în public, în congregație,1 totuși toți oamenii sunt obligați să-l citească personal2 și alături de familiile lor,3 iar în acest scop Sfintele Scripturi trebuie traduse din limbile originale în limbile vorbite de oameni.4

Deuteronom 31:9,11-13. Neemia 8:2,3. Neemia 9:3-5. Deuteronom 17:19. Apocalipsa 1:3. Ioan 5:39. Isaia 34:16. Deuteronom 6:6-9. Geneza 18:17,19. Psalmi 78:5-7. 1 Corinteni 14:6,9,11,12,15,16,24,27,28.

157. Cum trebuie citit Cuvântul lui Dumnezeu?

Sfintele Scripturi trebuie citite având o prețuire înaltă și cu reverență față de ele,1 cu o convingere fermă că ele sunt însăși Cuvântul lui Dumnezeu,2 și că doar El ne poate face capabili să le înțelegem.3 Scripturile trebuie citite cu dorința de a cunoaște, crede și asculta de voia lui Dumnezeu așa cum este revelată în ele,4 cu sârguință5 și atenție în esența și aria de cuprindere a lor,6 cu meditație,7 aplicație practică,8 lepădare de sine9 și rugăciune.10

Psalmi 19:10. Neemia 8:3-10. Exod 24:7. 2 Cronici 34:27. Isaia 66:2. 2 Petru 1:19-21. Luca 24:45. 2 Corinteni 3:13-16. Deuteronom 17:10,20. Faptele Apostolilor 17:11. Faptele Apostolilor 8:30,34. Luca 10:26-28. Psalmi 1:2. Psalmi 119:97. 2 Cronici 24:21. Proverbele 3:5. Deuteronom 33:3. Proverbele 2:1-6. Psalmi 119:18. Neemia 7:6,8.

158. Cine poate propovădui Cuvântul lui Dumnezeu?

Cuvântul lui Dumnezeu trebuie predicat doar de cei care au dar suficient în acest sens1 și sunt chemați și aprobați în mod adecvat

la această slujire.2

1 Timotei 3:2,6. Efeseni 4:8-11. Osea 4:6. Maleahi 2:7. 2 Corinteni 3:6. Ieremia 14:15. Romani 10:15. Evrei 5:4 . 1 Corinteni 12:28,29. 1 Timotei 3:10. 1 Timotei 4:14. 1 Timotei 5:22.

159. Cum trebuie predicat Cuvântul lui Dumnezeu de către cei care sunt chemați la aceasta?

Cei care sunt chemați să slujească în lucrarea Cuvântului trebuie să predice doctrina sănătoasă,1 cu sârguință,2 la timp și ne la timp,3 în mod clar,4 nu folosindu-se de cuvintele înduplecătoare ale înțelepciunii omenești, ci demonstrând prezența Duhului și puterea Lui.5 Cuvântul trebuie predicat cu credincioșie,6 făcând cunoscut întreg sfatul lui Dumnezeu,7 cu înțelepciune,8 aplicând Scripturile la nevoile și capacitățile celor ce aud Cuvântul predicat.9 El trebuie propovăduit cu zel,10 cu o dragoste fierbinte față de Dumnezeu11 și față de sufletele celor din poporul Său.12 El trebuie predicat cu sinceritate,13 țintind la gloria lui Dumnezeu14 și la convertirea,15 zidirea16 și mântuirea celor ce îl aud.17

Tit 2:1,8. Faptele Apostolilor 18:25. 2 Timotei 4:2. 1 Corinteni 14:19. 1 Corinteni 2:4. Ieremia 23:28. 1 Corinteni 4:1,2. Faptele Apostolilor 20:27. Coloseni 1:28. 2 Timotei 2:15. 1 Corinteni 3:2. Evrei 5:12-14. Luca 12:42. Faptele Apostolilor 18:25. 2 Corinteni 5:13,14. Filipeni 1:15-17. Coloseni 4:12. 2 Corinteni 12:15. 2 Corinteni 2:17. 2 Corinteni 4:2. 1 Tesaloniceni 2:4-6. Ioan 7:18. 1 Corinteni 9:19-22. 2 Corinteni 12:19. Efeseni 4:12. 1 Timotei 4:16. Faptele Apostolilor 26:16-18 .

160. Ce anume este cerut de la cei care aud Cuvântul predicat?

Celor care aud Cuvântul predicat li se cere să îi acorde atenție cu sârguință,1 pregătire2 și rugăciune.3 Cei ce aud predicarea

trebuie să cerceteze ceea ce aud prin intermediul Scripturilor,4 să primească adevărul cu credință,5 dragoste,6 blândețe7 și o minte pregătită,8 cum este cuvenit să fie primit Cuvântul lui Dumnezeu.9 Lor li se cere să mediteze,10 să se gândească la el,11 să îl adăpostească în inimile lor12 și să producă roada Cuvântului în viețile lor.13

Proverbele 8:34. 1 Petru 2:1,2. Luca 8:18. Psalmi 119:18. Efeseni 6:18,19. Faptele Apostolilor 17:11. Evrei 4:2. 2 Tesaloniceni 2:10. Iacov 1:21. Faptele Apostolilor 17:11. 1 Tesaloniceni 2:13. Luca 9:44. Evrei 2:1. Luca 24:14. Deuteronom 6:6,7. Proverbele 2:1. Psalmi 119:11. Luca 8:15. Iacov 1:25.

161. Cum devin sacramentele mijloace eficace ale mântuirii?

Sacramentele devin mijloace eficace în mântuire nu prin vreo putere care s-ar găsi în ele însele sau ca urmare a vreunei virtuți derivate din pietatea sau intenția aceluia prin care sunt administrate, ci doar prin lucrarea Duhului Sfânt și prin binecuvântarea lui Hristos, prin care au fost instituite.1

1 Petru 3:21. Faptele Apostolilor 8:13,23. 1 Corinteni 3:6,7. 1 Corinteni 12:13.

162. Ce este un sacrament?

Un sacrament este o rânduială sfântă instituită de Hristos în biserica Sa1 pentru a le simboliza, pecetlui și arăta2 celor care fac parte din legământul harului3 care sunt binecuvântările mijlocirii Sale,4 pentru a întări și crește credința lor și toate celelalte haruri,5 pentru a-i stârni la ascultare,6 pentru a mărturisi și înflăcăra dragostea lor și părtășia reciprocă,7 și pentru a-i deosebi de cei ce sunt în afara legământului harului.8

Geneza 17:7,10. Exod 12. Matei 26:26-28. Matei 28:19. Romani 4:11. 1 Corinteni 11:24,25. Romani 15:8. Exod 12:48. Faptele Apostolilor 2:38. 1 Corinteni 10:16. Romani 4:11. Galateni 3:27. Romani 6:3,4. 1 Corinteni

10:21. Efeseni 4:2-5. 1 Corinteni 12:13. Efeseni 2:11,12 . Geneza 34:14.

163. Care sunt părțile componente ale unui sacrament?

Sacramentul este compus din două părți, o parte exterioară, un simbol vizibil, folosit după rânduiala lui Hristos, și o altă parte, un har interior și spiritual, simbolizat prin sacramentul vizibil.1

Matei 3:11. 1 Petru 3:21. Romani 2:28,29.

164. Câte sacramente a instituit Hristos în biserica Sa, în Noul Testament?

În Noul Testament, Hristos a instituit în biserica Sa doar două sacramente, anume botezul și Cina Domnului.1

Matei 26:26-28. Matei 28:19. 1 Corinteni 11:20,23.

165. Ce este botezul?

Botezul este un sacrament al Noului Testament, prin care Hristos a rânduit spălarea cu apă în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt,1 acesta fiind un semn și o pecete a altoirii în El,2 a iertării de păcate prin sângele Său3 și a regenerării prin Duhul Sfânt.4 Botezul simbolizează înfierea5 și învierea spre viață veșnică,6 iar prin el, cei botezați sunt admiși cu sobrietate în biserica vizibilă7 și intră într-un angajament deschis și mărturisit public de a fi pe deplin și exclusiv ai Domnului.8 27. (6)

Matei 28:19. Galateni 3:27. Marcu 1:4. Apocalipsa 1:5. Tit 3:5. Efeseni 5:26. Galateni 3:26,27. 1 Corinteni 15:29. Romani 6:5. 1 Corinteni 12:13. Romani 6:4.

166. Cui trebuie administrat botezul?

Botezul nu trebuie administrat niciunuia care se află în afara bisericii vizibile, și care sunt străini astfel de legământul promisiunii, până când aceștia își mărturisesc credința în Hristos și dovedesc ascultarea de El.1 Totuși, pruncii născuți din părinți

care mărturisesc credința în Hristos și dovedesc ascultare de El, fie amândoi, fie doar unul dintre ei, sunt în acest sens parte a legământului și trebuie botezați.2

Faptele Apostolilor 2:38. Faptele Apostolilor 8:36,37. Geneza 17:7,9. Galateni 3:9,14. Coloseni 2:11,12. Faptele Apostolilor 2:38,39. Romani 4:11,12. Romani 11:16. 1 Corinteni 7:14. Matei 28:19. Luca 18:15,16.

167. Cum poate fi folosit botezul ulterior administrării lui?

Responsabilitatea necesară, dar mult neglijată, de a ne folosi de botezul nostru trebuie împlinită de noi toți pe tot parcursul vieții, în special în vremurile când suntem ispitiți, sau când suntem prezenți la administrarea botezului în cazul altora,1 prin a ne gândi cu seriozitate și mulțumire la natura lui și la scopurile pentru care Hristos l-a instituit, la privilegiile și binecuvântările ce survin din el și sunt pecetluite prin el, și la jurământul nostru solemn făcut în cadrul botezului.2 Noi suntem smeriți pentru pângărirea noastră păcătoasă, pentru faptul că am ratat să umblăm la înălțimea harului botezului, ci am umblat contrar acestuia și a angajamentelor noastre.3 Noi îl mai putem folosi spre creșterea noastră în siguranța iertării de păcate și în toate celelalte binecuvântări care ne sunt pecetluite în acel sacrament.4 Prin botez și amintirea acestuia, noi primim tărie din moartea și învierea lui Hristos, în care suntem botezați, spre omorârea păcatului și revigorarea harului,5 și pentru a ne strădui să trăim prin credință,6 să avem o viață practică trăită în sfințenie și neprihănire,7 ca aceia care și-au dedicat viețile și poartă Numele lui Hristos8 și pentru a umbla în dragoste frățească, întrucât am fost botezați de același Duh într-un singur trup.9

Coloseni 2:11,12. Romani 6:4,6,11. Romani 6:3-5. 1 Corinteni 1:11-13. Romani 6:2,3. Romani 4:11,12. 1 Petru 3:21. Romani 6:3-5. Galateni 3:26,27. Romani 6:22. Faptele Apostolilor 2:38. 1 Corinteni 12:13. 1 Corinteni 12:25-27.

168. Ce este Cina Domnului?

Cina Domnului este un sacrament al Noului Testament1 prin care, prin darea și primirea pâinii și a vinului după rânduiala lui Isus Hristos, moartea Lui este ilustrată. Cei care iau parte în mod vrednic la aceasta se hrănesc spiritual din trupul și sângele Lui, spre hrănirea lor spirituală și creșterea în har.2 Astfel, ei primesc confirmarea unirii și a părtășiei lor cu El,3 își mărturisesc și își înnoiesc mulțumirea4 și angajamentul5 față de Dumnezeu, ca și dragostea și părtășia lor reciprocă, ca membri ai aceluiași trup tainic.6

Luca 22:20. Matei 26:26-28. 1 Corinteni 11:13-26. 1 Corinteni 10:16. 1 Corinteni 11:24. 1 Corinteni 10:14-16,21. 1 Corinteni 10:17.

169. Cum a rânduit Hristos să fie date și primite pâinea și vinul în sacramentul Cinei Domnului?

Hristos a rânduit ca, în administrarea acestui sacrament al Cinei Domnului, slujitorii Cuvântului Său să pună deoparte pâinea și vinul de la folosința lor comună, prin cuvântul instituirii, cu mulțumire și rugăciune, să ia și să frângă pâinea, dând atât pâinea cât și vinul celor care participă la Cină. Prin aceeași rânduială, aceștia sunt chemați să primească și să mănânce pâinea și să bea vinul, în comemorarea cu recunoștință a faptului că trupul lui Hristos a fost frânt și dat, și că sângele Lui a curs pentru ei.1

1 Corinteni 11:23,24. Matei 26:26-28. Marcu 14:22-24. Luca 22:19,20.

170. Cum se hrănesc din trupul și sângele lui Hristos cei ce iau parte în chip vrednic la Cina Domnului?

Întrucât trupul și sângele lui Hristos nu sunt prezente fizic sau trupește în, cu sau sub pâinea și vinul folosite în Cina Domnului,1 și totuși ele sunt prezente spiritual spre credința celui care primește Cina, în niciun fel mai puțin adevărat și real decât sunt

percepute elementele însele prin simțurile trupești,2 așa încât cei care participă vrednic la sacramentul Cinei Domnului se hrănesc în acest fel din trupul și sângele lui Hristos, nu într-o manieră trupească, fizică, ci într-o modalitate spirituală. Totuși, ei se hrănesc cu adevărat și în mod real3 din El, prin credință, primindu-L și aplicându-L propriilor vieți pe Hristos răstignit și toate binecuvântările morții Lui.4

Faptele Apostolilor 3:21. Matei 26:26,28. 1 Corinteni 11:24-29. 1 Corinteni 10:16.

171. Cum trebuie să se pregătească cei care primesc sacramentul Cinei Domnului înainte de a veni la aceasta?

Cei care primesc sacramentul Cinei Domnului trebuie ca, înainte de a veni la Cină, să se pregătească pentru aceasta, cercetându-se1 pentru a vedea dacă sunt în Hristos,2 și cercetându-și păcatele și lipsurile.3 Ei trebuie să-și analizeze viețile în adevăr și să-și măsoare cunoștința,4 credința5 și pocăința,6 dragostea față de Dumnezeu și față de frați,7 iubirea față de toți oamenii,8 iertându-i pe aceia care le-au greșit.9 Ei trebuie să își cerceteze dorințele după Hristos10 și dorința după ascultarea lor cea nouă11 și să își înnoiască exersarea acelor acestor haruri,12 prin meditație serioasă13 și cu rugăciune fierbinte.14

1 Corinteni 11:28. 2 Corinteni 13:5. 1 Corinteni 5:7. Exod 12:15. 1 Corinteni 11:29. 1 Corinteni 13:5. Matei 26:28. Zaharia 12:10. 1 Corinteni 11:31. 1 Corinteni 10:16,17. Faptele Apostolilor 2:46,47. 1 Corinteni 5:8. 1 Corinteni 11:18,20. Matei 5:23,24. Isaia 55:1. Ioan 7:37 . 1 Corinteni 5:7,8. 1 Corinteni 11:25,26,28. Evrei 10:21,22,24. Psalmi 26:6. 1 Corinteni 11:24,25. 2 Cronici 30:18,19. Matei 26:26.

172. Poate cineva să vină la Cina Domnului dacă se îndoiește de faptul că este al lui Hristos sau dacă are îndoieli cu privire la pregătirea sa adecvată pentru Cină?

Acela care se îndoiește de faptul că este în Hristos sau de pregătirea sa adecvată pentru sacramentul Cinei Domnului, poate fi cu adevărat părtaș lui Hristos, chiar dacă poate să nu fie sigur de asta.1 Înaintea lui Dumnezeu, el poate avea mântuirea, dacă este afectat în mod potrivit de conștientizarea lipsei ei2 și dacă își dorește fierbinte să fie găsit în Hristos3 și să se depărteze de nelegiuire.4 În acest caz, întrucât făgăduințele sunt făcute și acest sacrament este rânduit spre odihna chiar și a creștinilor slabi și care se îndoiesc,5 o astfel de persoană trebuie să își deplângă necredința6 și să se străduiască să-și elimine îndoielile.7 Procedând astfel, el poate și ar trebui să vină la Cina Domnului, pentru ca astfel să fie întărit în credință.8

Isaia 1:10. 1 Ioan 5:13. Psalmi 77:1-12. Psalmi 88. Iona 2:4,7. Isaia 54:7-10. Matei 5:3,4. Psalmi 31:22. Psalmi 73:13,22,23. Filipeni 3:8,9. Psalmi 10:17. Psalmi 42:1,2,5,11. 2 Timotei 2:19. Isaia 1:10. Psalmi 66:18-20 . Isaia 40:11,29,31. Matei 11:28. Matei 12:20. Matei 26:28. Marcu 9:24. Faptele Apostolilor 2:37. Faptele Apostolilor 16:30. Romani 4:11. 1 Corinteni 11:28.

173. Poate cineva care mărturisește credința și dorește să vină la Cina Domnului să fie împiedicat de la aceasta?

Cei care sunt descoperiți ignoranți sau scandaloși, în ciuda pretențiilor lor de credință și a dorinței lor de a veni la Cina Domnului, pot și trebuie să fie împiedicați de la participarea la acest sacrament prin puterea pe care Hristos i-a lăsat-o bisericii Sale,1 până când astfel de persoane primesc învățătură și dovedesc schimbare.2

1 Corinteni 5. 1 Corinteni 11:27-31. Matei 7:6. Iuda 1:23. 1 Timotei 5:22. 2 Corinteni 2:7.

174. Ce anume este cerut de la cei care primesc sacramentul Cinei Domnului în decursul administrării lui?

Cei care primesc sacramentul Cinei Domnului trebuie ca, în decursul administrării lui, să păzească și să împlinească cu sârguință elementele și acțiunile1 ce trebuie împlinite, cu toată reverența și grija sfântă, privind la Dumnezeu în acea rânduială,2 deosebind cu atenție trupul Domnului3 și meditând cu dragoste la moartea și suferințele Lui,4 stârnindu-se astfel în exersarea viguroasă a harurilor lor.5 De asemenea, ei trebuie să se cerceteze pe sine6 și să manifeste întristare din cauza păcatului,7 să înseteze și să flămânzească după Hristos,8 hrănindu-se din El prin credință,9 primind din plinătatea Lui,10 punându-și credința în meritele Lui,11 bucurându-se în dragostea Lui,12 aducând mulțumiri pentru harul Lui13 și înnoindu-și legământul lor cu Dumnezeu14 și dragostea pentru toți sfinții.15

Levitic 10:3. Evrei 12:18. Psalmi 5:7. 1 Corinteni 11:17,26,27. Exod 24:8. Matei 26:28. 1 Corinteni 11:29. Luca 22:19. 1 Corinteni 10:3-5,11,14. 1 Corinteni 11:26. 1 Corinteni 11:31. Zaharia 12:10. Apocalipsa 22:17. Ioan 6:35. Ioan 1:16. Filipeni 1:16. Psalmi 63:4,5. 2 Cronici 30:21. Psalmi 22:26. Ieremia 1:5. Psalmi 1:5. Faptele Apostolilor 2:42.

175. Care este responsabilitatea creștinilor după ce au primit sacramentul Cinei Domnului?

După ce au primit sacramentul Cinei Domnului, datoria creștinilor este aceea de a-și cerceta cu atenție felul cum s-au purtat în decursul sacramentului și ce a stârnit acesta în ei.1 Ei trebuie să vadă dacă au găsit împrospătare și mângâiere, și astfel să- L binecuvânteze pe Dumnezeu pentru acestea,2 să implore continuarea acestor haruri,3 vegherea împotriva căderii,4 împlinirea jurămintelor lor5 și încurajarea lor la participarea frecventă la acea rânduială.6 Dacă ei nu găsesc niciun beneficiu care să fi rezultat din participarea la Cina Domnului, trebuie să-și cerceteze pregătirea și participarea la sacrament,7 și dacă pot să se înfățișeze vrednici înaintea lui Dumnezeu și a conștiințelor lor, ei trebuie să aștepte roada participării la vremea potrivită.8

Totuși, dacă văd că au eșuat în ambele îndatoriri, trebuie să se smerească9 și pe viitor să participe la Cină cu mai multă grijă și sârguință.10

Psalmi 28:7. Psalmi 85:8. 1 Corinteni 11:17,30,31. 2 Cronici 30:21-26. Faptele Apostolilor 2:42,46. Psalmi 36:10. Cântarea Cântărilor 3:4. 1 Cronici 29:18. 1 Corinteni 10:3-5,12. Psalmi 50:14. 1 Corinteni 11:25,26. Faptele Apostolilor 2:42,46. Cântarea Cântărilor 5:1-6. Ecclesiast 5:1-6. Psalmi 42:5,8. Psalmi 43:3-5. Psalmi 123:1,2. 2 Cronici 30:18,19. Isaia 1:16,18. 2 Corinteni 7:11. 1 Cronici 15:12-14.

176. Ce au în comun sacramentele botezului și al Cinei Domnului?

Sacramentele botezului și al Cinei Domnului au în comun faptul că Autorul amândurora este Dumnezeu,1 că partea spirituală a ambelor sunt Hristos și binecuvântările Lui,2 că ambele sunt peceți ale aceluiași legământ,3 că ambele trebuie administrate doar de slujitorii Evangheliei4 și că ambele continuă în biserica lui Hristos până la a doua venire a Lui.5

Matei 28:19. 1 Corinteni 11:23. Romani 6:3,4. 1 Corinteni 10:16. Romani 4:11. Coloseni 2:12. Matei 26:27,28. Ioan 1:33. Matei 28:19. 1 Corinteni 4:1. 1 Corinteni 11:23. Evrei 5:4. Matei 28:19,20. 1 Corinteni 11:26.

177. În ce aspecte sunt diferite sacramentele botezului și al Cinei Domnului?

Botezul și Cina Domnului diferă prin faptul că botezul trebuie administrat o singură dată, prin apă, fiind un semn și o pecete a regenerării noastre și a altoirii noastre în Hristos,1 și asta chiar în cazul pruncilor,2 în timp ce Cina Domnului trebuie administrată repetat, prin elementele pâinii și vinului, care Îl reprezintă și ilustrează pe Hristos ca hrană spirituală a

sufletului,3 și spre confirmarea continuării și a creșterii noastre în El,4 la aceasta participând doar cei care au ajuns la vârsta și abilitatea de a se cerceta pe sine.5

Matei 3:11. Tit 3:5. Galateni 3:27. Geneza 17:7,9. Faptele Apostolilor 2:38,39. 1 Corinteni 7:14. 1 Corinteni 11:23-26. 1 Corinteni 10:16. 1 Corinteni 11:28,29.

178. Ce este rugăciunea?

Rugăciunea constituie aducerea dorințelor noastre înaintea lui Dumnezeu,1 în Numele lui Hristos,2 cu ajutorul Duhului Său,3 însoțită de mărturisirea păcatelor noastre4 și de recunoașterea mulțumitoare a îndurărilor Lui.5

Psalmi 62:8. Ioan 16:23. Romani 8:26. Psalmi 32:5,6. Daniel 9:4. Filipeni 4:6.

179. Trebuie să ne rugăm doar lui Dumnezeu?

Întrucât doar Dumnezeu este capabil să cerceteze inimile,1 să audă cererile noastre,2 să ierte păcatele3 și să împlinească dorințele tuturor,4 și întrucât doar în El trebuie să credem5 și doar Lui trebuie să-I aducem închinarea noastră religioasă,6 rugăciunea, care este o parte specială a închinării,7 trebuie adresată de către toți doar Lui8 și numai Lui.9

1 Împăraților 8:39. Faptele Apostolilor 1:24. Romani 8:27 . Psalmi 65:2. Mica 7:18. Psalmi 145:18,19. Romani 10:14. Matei 4:10. 1 Corinteni 1:2. Psalmi 50:15. Romani 10:14.

180. Ce presupune să ne rugăm în Numele lui Hristos?

Rugăciunea în Numele lui Hristos presupune, în ascultare de porunca Lui și cu încredere în făgăduințele Sale, să cerem îndurarea datorită Lui,1 nu prin simpla menționare a Numelui Său,2 ci prin a extrage din aceasta încurajare ca să ne rugăm, ca și îndrăzneală, putere și nădejde în acceptarea rugăciunii, primind acestea din Hristos și ca urmare a mijlocirii Lui.3

Ioan 14:13,14. Ioan 16:24. Daniel 9:17. Matei 7:21. Evrei 4:14-16. 1 Ioan 5:13-15.

181. De ce trebuie să ne rugăm în Numele lui Hristos?

Întrucât păcătoșenia omului și depărtarea lui de Dumnezeu din acest motiv sunt atât de mari, încât nu putem avea acces în prezența Lui fără un mijlocitor,1 și pentru că nu există nimeni în Cer și pe Pământ rânduit sau potrivit pentru această lucrare glorioasă decât Hristos,2 trebuie să ne rugăm numai în Numele Lui.3

Ioan 14:6. Isaia 59:2. Efeseni 3:12. Ioan 6:27. Evrei 7:25-27. 1 Timotei 2:5. Coloseni 3:17. Evrei 13:15.

182. Cum ne ajută Duhul Sfânt să ne rugăm?

Întrucât noi nu știm pentru ce să ne rugăm, Duhul Sfânt ne ajută în neputințele noastre, făcându-ne capabili să înțelegem pentru ce, pentru cine și cum să ne rugăm. De asemenea, El lucrează și trezește în inimile noastre (chiar dacă nu în toate persoanele, nu în toate circumstanțele și nu în aceeași măsură) acele conștientizări, simțăminte și haruri care sunt necesare pentru împlinirea dreaptă a acestei îndatoriri.1

Romani 8:26,27. Psalmi 10:17. Zaharia 12:10.

183. Pentru cine trebuie să ne rugăm?

Trebuie să ne rugăm pentru întreaga biserică a lui Hristos de pe pământ1 pentru guvernanți,2 pentru slujitori,3 pentru noi înșine,4 pentru frații noștri,5 și chiar pentru vrăjmașii noștri.6 Trebuie să ne rugăm pentru toți oamenii care trăiesc7 sau care vor trăi,8 dar nu trebuie să ne rugăm pentru morți9 și nici pentru cei care sunt cunoscuți că au săvârșit păcatul de moarte.10

Efeseni 6:18. Psalmi 28:9. 1 Timotei 2:1,2. Coloseni 4:3. Geneza 32:11. Iacov 5:16. Matei 5:44. 1 Timotei 2:1,2. Ioan 17:20. 2 Samuel 7:29. 2 Samuel 12:21-23. 1 Ioan 5:16.

184. Care sunt lucrurile pentru care trebuie să ne rugăm?

Trebuie să ne rugăm pentru toate lucrurile care Îi aduc glorie lui Dumnezeu,1 care sunt spre binele Bisericii,2 al nostru3 sau al altora,4 dar nu pentru vreun lucru care este nepotrivit și ilegitim.5

Matei 6:9. Psalmi 51:18. Psalmi 122:6. Matei 7:11. Psalmi 125:4. 1 Ioan 5:14.

185. Cum trebuie să ne rugăm?

Trebuie să ne rugăm având conștientizarea înfricoșătoare a măreției lui Dumnezeu1 și simțul profund al nevredniciei noastre,2 al nevoilor3 și păcatelor noastre.4 Trebuie să ne rugăm cu inimi pocăite,5 mulțumitoare6 și deschise larg față de Dumnezeu,7 pe înțeles,8 cu credință,9 sinceritate,10 înflăcărare,11 dragoste12 și perseverență,13 așteptând răspunsul Lui14 și manifestând supunere smerită față de voia Lui.15

Ecclesiast 5:1. Geneza 18:27. Geneza 32:10. Luca 15:17-19. Luca 18:13,14. Psalmi 51:17. Filipeni 4:6. 1 Samuel 1:15. 1 Samuel 2:1. 1 Corinteni 14:15. Marcu 11:24. Iacov 1:6. Psalmi 17:1. Psalmi 145:18. Iacov 5:16. 1 Timotei 2:8. Efeseni 6:18. Mica 7:7. Matei 26:39.

186. Ce regulă ne-a dat Dumnezeu spre călăuzirea noastră în îndatorirea rugăciunii?

Întreg Cuvântul lui Dumnezeu ne este de folos pentru a ne călăuzi în îndatorirea rugăciunii,1 dar regula specială călăuzitoare este acea formă a rugăciunii pe care Mântuitorul Hristos a prezentat-o ucenicilor Lui, învățându-i, rugăciune denumită în mod obișnuit Rugăciunea Domnului.2

1 Ioan 5:14. Matei 6:2-13. Luca 11:2-4.

187. Cum trebuie folosită Rugăciunea Domnului?

Rugăciunea Domnului este de folos nu doar pentru călăuzire, ca model după care trebuie să ne ghidăm când formulăm alte rugăciuni, ci ea poate fi folosită și ca atare, când este rostită rațional, cu credință și reverență, și folosind toate celelalte haruri necesare pentru împlinirea corectă a îndatoririi rugăciunii.1

Matei 6:9. Luca 11:2.

188. Din câte părți este formată Rugăciunea Domnului?

Rugăciunea Domnului este formată din trei părți: o prefață, adresările și o încheiere.

189. Ce ne învață prefața Rugăciunii Domnului?

Prefața Rugăciunii Domnului (conținută în cuvintele „Tatăl nostru care ești în ceruri")1 ne învață ca, atunci când ne rugăm, să ne apropiem de Dumnezeu cu încredere în bunătatea Lui părintească și cu dorința de a fi părtași acesteia,2 cu reverență și cu toate celelalte înclinații de copil,3 cu dorințe cerești4 și având conștientizarea potrivită a puterii Lui suverane, a măreției Lui și a bunăvoitoarei Sale coborâri,5 și astfel să ne rugăm cu și pentru alții.6

Matei 6:9. Luca 11:13. Romani 8:15. Isaia 64:9. Psalmi 123:1. Plângerile 3:41. Isaia 63:15,16. Neemia 1:4-6. Faptele Apostolilor 12:5.

190. Ce anume ne rugăm în prima adresare?

În prima adresare („sfințească-Se Numele Tău"),1 recunoscând incapacitatea totală și lipsa de dorință a noastră și a tuturor oamenilor de a-L onora cum se cuvine pe Dumnezeu,2 ne rugăm ca Dumnezeu, prin harul Său, să ne facă capabili și să îndrepte dorințele noastre și ale altora de a-L cunoaște, a-L recunoaște și a-L prețui mai presus de orice,3 de a prețui titlurile Sale,4 atributele Sale,5 poruncile, Cuvântul,6 lucrările Sale și orice altceva găsește El de cuviință să folosească pentru a ni Se descoperi.7 De asemenea, noi ne rugăm pentru a-L glorifica în

gând, cuvânt8 și faptă,9 și ca El să prevină și să îndepărteze ateismul,10 ignoranța,11 idolatria,12 profanitatea13 și orice alt lucru ofensator la adresa Lui.14 Ne mai rugăm ca, prin providența Lui suverană, să călăuzească și să dispună de toate lucrurile spre gloria Sa.15 2 Tes..

Matei 6:9. 2 Corinteni 3:5. Psalmi 51:15. Psalmi 67:2,3. Psalmi 83:18. Psalmi 86:10-13,15. 2 Tesaloniceni 3:1. Psalmi 138:1-3. Psalmi 147:19,20. 2 Corinteni 2:14,15. Psalmi 8. Psalmi 145. Psalmi 19:14. Psalmi 103:1. Filipeni 1:9,11. Psalmi 67:1-4. Efeseni 1:17,18. Psalmi 97:7. Psalmi 74:18,22,23. 2 Împăraților 19:15,16. 2 Cronici 20:6. 2 Cronici 10-12. Psalmi 83. Psalmi 140:4,8 .

191. Ce anume ne rugăm în a doua adresare?

În cea de-a doua adresare („vie Împărăția Ta”),1 recunoscând că noi înșine și întreaga omenire suntem din fire sub stăpânirea păcatului și a Satanei,2 ne rugăm ca împărăția păcatului și a Satanei să fie distruse,3 ca Evanghelia să fie răspândită pe tot Pământul,4 ca evreii să fie chemați5 și ca numărul deplin al Neamurilor să fie adus în Împărăția lui Dumnezeu.6 Ne mai rugăm ca biserica să fie echipată cu toți slujitorii Evangheliei și cu rânduielile potrivite,7 ca ea să fie curățită de corupție8 și să fie bine văzută și ocrotită de autoritățile civile.9 Ne rugăm de asemenea ca rânduielile lui Hristos să fie administrate în curăție și ca ele să fie eficace spre convertirea celor care se găsesc încă în păcatele lor și spre confirmarea, mângâierea și întărirea celor care sunt deja convertiți.10 Ne rugăm ca Domnul Isus Hristos să domnească în inimile noastre aici11 și să grăbească vremea celei de-a doua veniri a Sa și a stăpânirii noastre veșnice alături de El.12 Ne rugăm ca El să găsească plăcut să folosească Împărăția puterii Sale în toată lumea, așa încât să conducă la aceste obiective.13

Matei 6:10. Efeseni 2:2,3. Psalmi 68:1,18. Apocalipsa 12:10,11. 2 Tesaloniceni 3:1. Romani 10:1. Ioan 17:9,20

. Romani 11:25,26. Psalmi 67. Matei 9:38. 2 Tesaloniceni 3:1. Maleahi 1:11. Țefania 3:9. 1 Timotei 2:1,2. Faptele Apostolilor 4:29,30. Efeseni 6:18-20. Romani 15:29,30,32. 2 Tesaloniceni 1:11. 2 Tesaloniceni 2:16,17. Efeseni 3:14-20. Apocalipsa 22:20. Isaia 64:1,2 . Apocalipsa 4:8-11.

192. Ce anume ne rugăm în a treia adresare?

În a treia adresare („facă-se voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ”),1 recunoscând că noi și toți oamenii suntem din fire nu doar complet incapabili și lipsiți de dorința de a cunoaște și împlini voia lui Dumnezeu,2 ci și înclinați să ne răzvrătim față de Cuvântul Său,3 să respingem și să cârtim împotriva providenței Sale,4 ca și complet înclinați să facem voia firii pământești și a diavolului,5 ne rugăm astfel ca Dumnezeu, prin Duhul Său Sfânt, să îndepărteze de la noi și de la ceilalți oameni toată orbirea,6 slăbiciunea7 și lipsa de dorință,8 ca și toată perversitatea inimii,9 și ca, prin harul Său, să ne facă capabili și dornici să cunoaștem, să împlinim și să ne supunem voii Sale în toate lucrurile,10 cu aceeași smerenie,11 bucurie,12 credincioșie,13 sârguință,14 zel,15 sinceritate16 și consecvență17 cum fac îngerii din ceruri.18

Matei 6:10. Romani 7:18. Iov 21:14. 1 Corinteni 2:14. Romani 8:7. Exod 17:7. Numeri 14:2. Efeseni 2:2. Efeseni 1:17,18. Efeseni 3:16. Matei 26:40,41. Ieremia 31:18,19. Psalmi 119:1,8,35-36. Faptele Apostolilor 21:14 . Mica 6:8. Psalmi 100:2. Iov 1:21. 2 Samuel 15:25,26. Isaia 38:3. Psalmi 119:4,5. Romani 12:11. Psalmi 119:80. Psalmi 119:112. Isaia 6:2,3. Psalmi 103:20,21. Matei 18:10.

193. Ce anume ne rugăm în a patra adresare?

În a patra adresare („pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi”)1 recunoscând că, în Adam și prin păcatele noastre,

ne-am pierdut dreptul la toate binecuvântările materiale ale acestei vieți și meritățm să fim pe deplin lipsiți de ele de către Dumnezeu, că meritățm să ni se dea mai degrabă ca pe un blestem în loc să ne fie utile;2 recunoscând că, în ele însele, aceste lucruri nu sunt capabile să ne susțină3 și nu le avem ca pe un merit4 și nici prin străduința noastră de a le procura,5 căci suntem înclinați să le dorim,6 să le obținem7 și să ne folosim de ele greșit,8 ne rugăm astfel pentru noi înșine și pentru alții așa încât noi toți, așteptând și fiind dependenți de providența lui Dumnezeu zi de zi în folosirea mijloacelor legitime, să putem, ca urmare a darului Său fără plată și după cum găsește cel mai bine înțelepciunea Lui părintească, să ne bucurăm de o parte potrivită din acestea.9 De asemenea, ne rugăm ca aceste lucruri să ne fie date iarăși ca să ne putem folosi de ele în sfințenie și spre mângâierea noastră,10 fiind mulțumiți cu ceea ce avem.11 Ne mai rugăm să fim păziți de toate lucrurile care sunt contrare susținerii și mângâierii noastre pământești.12

Matei 6:11. Geneza 2:17. Geneza 3:17. Romani 8:20-22. Ieremia 5:25. Deuteronom 28:15-68. Deuteronom 8:3. Geneza 32:10. Deuteronom 8:17,18. Ieremia 6:13. Marcu 7:21,22. Osea 12:7. Iacov 4:3. Geneza 28:20. Geneza 43:12-14. Efeseni 4:28. 2 Tesaloniceni 3:11,12. Filipeni 4:6. 1 Timotei 4:3-5. 1 Timotei 6:6-8. Proverbele 30:8,9.

194. Ce anume ne rugăm în a cincea adresare?

În adresarea a cincea („și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm celor ce ne greșesc”)1 – recunoaștem că noi și toți ceilalți suntem vinovați deopotrivă de păcatul originar și de păcatele săvârșite de noi înșine, și devenim datori față de dreptatea lui Dumnezeu. Astfel, nici noi și nici vreo altă ființă nu poate face cea mai mică achitare a acelei datorii,2 așa încât ne rugăm pentru noi și pentru ceilalți ca Dumnezeu, datorită harului Său necondiționat, prin ascultarea și satisfacerea dreptății de către Hristos, conștientizate și aplicate nouă prin credință, să ne

achite deopotrivă de vinovăția și pedeapsa păcatului,3 să ne accepte în Preaiubitul Său,4 să continue în favoarea și harul Lui față de noi,5 să ierte greșelile noastre zilnice6 și să ne umple cu pace și bucurie, dându-ne zilnic tot mai mult din siguranța iertării Lui.7 Noi venim cu îndrăzneală să cerem și nădăjduim să așteptăm aceste lucruri, atunci când avem mărturia lăuntrică a faptului că și noi iertăm din inimă greșelile altora față de noi.8

Matei 6:12. Romani 3:9-22. Matei 18:24,25. Psalmi 130:3,4. Romani 3:24-26. Evrei 9:22. Efeseni 1:6,7. 2 Petru 1:2. Osea 14:2. Ieremia 14:7. Romani 15:13. Psalmi 51:7-10,12. Luca 11:4. Matei 6:14,15. Matei 18:35.

195. Ce anume ne rugăm în a șasea adresare?

În a șasea adresare („și nu ne lăsa să cădem în ispită, ci ne izbăvește de cel rău”),1 noi recunoaștem că Dumnezeul perfect înțelept, neprihănit și plin de har, având obiective drepte și sfinte, poate rândui lucrurile în așa fel încât noi să putem fi atacați, împiedicați și, pentru o vreme, lăsați să devenim captivi prin ispite.2 Recunoaștem astfel că Satana,3 lumea4 și firea pământească5 sunt oricând gata să ne îndepărteze cu putere de Dumnezeu și să ne atragă în capcane.6 De asemenea, recunoaștem că, chiar după ce am primit iertarea pentru păcatele noastre, din cauza corupției,7 slăbiciunii și nevegherii,8 suntem nu doar expuși ispitirii și tentați să ne expunem noi înșine ispitelor,9 ci suntem în noi înșine incapabili și lipsiți de dorința de a ne împotrivi acestora și de a ieși din ele, ori de a ne folosi de ele în scopuri bune,10 ca și vrednici să fim lăsați sub puterea lor11 – totuși, recunoscând toate acestea, noi ne rugăm ca Dumnezeu să stăpânească peste lume și peste tot ce se găsește12 în ea așa încât să supună firea pământească,13 să îl înfrâneze pe Satana,14 să rânduiască toate lucrurile,15 să dea și să binecuvânteze toate mijloacele harului16 și să ne revigoreze pentru a fi veghetori în folosirea lor, așa încât noi și toți cei ce fac parte din poporul Său să putem, prin providența Lui, să fim păziți de a fi ispitiți la

păcat17 sau, dacă suntem ispitiți, să fim, prin puterea Duhului Său, susținuți cu tărie și făcuți capabili să rămânem în picioare în ceasul ispitei.18 Atunci când am căzut în ispită, ne rugăm să fim ridicați din nou și recuperați19 și să ne folosim de acea cădere spre sfințire și creștere spirituală, pentru ca sfințirea și mântuirea noastră să fie duse la desăvârșire,20 pentru ca Satana să fie călcat sub picioarele noastre,21 și noi să fim pe deplin și pe vecie eliberați de păcat, ispită și orice rău.22

Matei 6:13. 2 Cronici 32:31. 1 Cronici 21:1. Luca 21:34. Marcu 4:19. Iacov 1:14. Galateni 5:17. Matei 26:41. Matei 26:69-72. Galateni 2:11-14. 2 Cronici 18:3. 2 Cronici 19:2. Romani 7:23,24. 1 Cronici 21:1-4. 2 Cronici 16:7-10. Psalmi 81:11,12. Ioan 17:15. Psalmi 51:10. Psalmi 119:133. 2 Corinteni 12:7,8. 1 Corinteni 10:12,13. Evrei 13:20,21. Matei 26:41. Psalmi 19:13. Efeseni 3:14-17. 1 Tesaloniceni 3:13. Iuda 1:24. Psalmi 51:12. 1 Petru 5:8-10. 2 Corinteni 13:7,9. Romani 16:20 . Zaharia 3:2. Luca 22:31,32. Ioan 17:15. 1 Tesaloniceni 5:23.

196. Ce ne învață încheierea Rugăciunii Domnului?

Încheierea Rugăciunii Domnului („căci a Ta este Împărăția și puterea și slava, în veci. Amin”)1 ne învață să ne întărim cererile cu argumente,2 care trebuie luate nu din vreun merit ce s-ar găsi în noi sau în vreo altă ființă, ci doar în Dumnezeu.3 Ea ne mai învață să însoțim rugăciunile noastre cu laude,4 atribuindu-I doar lui Dumnezeu suveranitatea veșnică, atotputernicia și glorioasa măreție.5 În lumina acestor lucruri, întrucât El este capabil și dornic să ne ajute,6 noi suntem întăriți prin credință să insistăm înaintea Lui ca El să împlinească cererile noastre,7 așteptând în tăcere răspunsul Lui și bizuindu-ne pe El.8 De asemenea, noi încheiem spunând Amin, conform mărturiei dorinței noastre și a certitudinii că suntem ascultați.9

Matei 6:13. Romani 15:30. Daniel 9:4,7-9. Daniel 16-19. Filipeni 4:6. 1 Cronici 29:10-13. Efeseni 3:20,21. Luca 11:13. 2 Cronici 20:6,11. 2 Cronici 14:11. 1 Corinteni

14:16. Apocalipsa 22:20,21.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/ro/correo